

ΕΣΠΕΡΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ 17ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ
2024.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΚΑΝΟΝΟΣ.

μετὰ τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου.

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΨΑΛΛΟΜΕΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΗΝ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ΜΑΖΙ ΜΕ
ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟ.

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν
καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἄγαθέ,
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμήν.

Το Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.
 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.
 Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,
 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν
 σήμερον.
 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ ιβ΄).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἄμήν.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
 Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
 Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμός ν' (50).

**Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου·**

καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ
παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν Σου ἐποίησα,
ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα
καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς
μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ
καθαρισθήσομαι·
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα
λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν
 ἁμαρτιῶν μου
 καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
 καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
 ἐγκάτοις μου.
 Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου
 Σου καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ
 ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
 Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ
 ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.
 Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
 σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά
 μου τὴν δικαιοσύνην Σου.
 Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα
 μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.
 Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
 ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,
 καρδίαν συντετριμμένην καὶ
 τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
 ἐξουδενώσει.
 Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν
 Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη
 Ἱερουσαλήμ.
 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε
ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου
μόσχους.

Ψαλμός ξθ' (69).

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ
ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μου
κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα
αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὔγε, εὔγε.
Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
Σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές Σε, ὁ Θεός καὶ
λεγέτωσαν διαπαντός·

Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος· οἱ ἀγαπῶντες τὸ
σωτήριόν Σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πέννης· ὁ Θεός,
βοήθησόν μοι.

**Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ Σύ, Κύριε·
μὴ χρονίσης.**

Ψαλμός ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
Σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
Σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου Σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς
αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ
πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία
μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου,
ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χειρὰς μου· ἡ
ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ'
ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός
Σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ
πορεύσομαι,

ὅτι πρὸς Σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε·
πρὸς Σὲ κατέφυγον,

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι
Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῆ εὐθείᾳ·

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις
με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
τὴν ψυχὴν μου

καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν
 ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Μικρά Δοξολογία.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς
 εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.**

Ἕμνοῦμέν Σε, εὐλογοῦμέν Σε,
 προσκυνοῦμέν Σε, δοξολογοῦμέν Σε,
 εὐχαριστοῦμέν Σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
 δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
 παντοκράτορ·

Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
 Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς
 τοῦ Πατρός,

ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,
 ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
 κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν,
 ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
 ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, Σὺ εἶ ὁ μόνος
 Κύριος,

Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.
 Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω Σε καὶ
 αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
 εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ

καὶ γενεᾶ.

Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν
ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν Σοι.

Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον·
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι
Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

**Ὅτι παρὰ Σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί Σου
ὁψόμεθα φῶς.**

Παράτεινον τὸ ἔλεός Σου τοῖς γινώσκουσί
Σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ Σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά Σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά Σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με ἐν τοῖς
δικαιώμασί Σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός Σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν Σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος,

Σοὶ πρέπει ὕμνος,

Σοὶ δόξα πρέπει τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,

**νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα,
παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
 Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
 Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
 αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
 ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ
 ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
 τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν
 ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν
 οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος
 ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
 Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.
 Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς
 Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
 Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι
 ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας
 οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον,
τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρί καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ

συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν
προφητῶν.

**Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ
ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.**

Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ἀμήν.

Ἄξιον ἐστίν, ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε,
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, **σὲ μεγαλύνομεν.**

**Ψάλλεται μετὰ τοῦ στίχου: Ἐλέησόν με ὁ
Θεός, ἐλέησόν με.**

ΚΑΝΩΝ Ο ΜΕΓΑΣ.
ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ
ΚΡΗΤΗΣ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

«**Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς
σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός,**
καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρός μου,
καὶ ὑψώσω αὐτόν,

ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται». (Δίς)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πόθεν ἄρξομαι θρηνεῖν, τὰς τοῦ ἀθλίου
μου βίου πράξεις;
ποίαν ἀπαρχήν, ἐπιθήσω Χριστέ, τῇ νῦν
θρηνωδίᾳ;
ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός,
παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δεῦρο τάλαινα ψυχὴ, σὺν τῇ σαρκί σου
τῷ πάντων Κτίστη,
ἐξομολογοῦ καὶ ἀπόσχου λοιπόν, τῆς
πρὶν ἀλογίας,
καὶ προσάγαγε Θεῷ, ἐν μετανοίᾳ
δάκρυα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ, τῇ παραβάσει
παραζηλώσας,
ἔγνω ἐμαυτὸν, γυμνωθέντα Θεοῦ, καὶ
τῆς αἰδίου,
Βασιλείας καὶ τρυφῆς, διὰ τὰς ἀμαρτίας
μου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οἴμοι τάλαινα ψυχὴ! τί ὠμοιώθης τῇ
πρώτῃ Εὐᾶ;
εἶδες γὰρ κακῶς, καὶ ἐτρώθης πικρῶς,
καὶ ἤψω τοῦ ξύλου,
καὶ ἐγεύσω προπετῶς, τῆς παραλόγου
βρώσεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἄντι Εὐας αἰσθητῆς, ἡ νοητὴ μοὶ κατέστη
 Εὐα,
 ὃ ἐν τῇ σαρκί, ἐμπαθῆς λογισμὸς, δεικνὺς
 τὰ ἠδέα,
 καὶ χορτάζων με αἰεί, τῆς ἰοβόλου
 βρώσεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπαξίως τῆς Ἐδέμ, προεξερρίφη ὡς μὴ
 φυλάξας,
 μίαν σου Σωτήρ, ἐντολὴν ὁ Ἀδάμ, ἐγὼ δὲ
 τὶ πάθω,
 ἀθετῶν διαπαντὸς τὰ ζωηρά σου λόγια;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν τοῦ Κάϊν ὑπελθῶν, μαιφονίαν τῇ
 προαιρέσει,
 γέγονα φονεύς, συνειδότι ψυχῆς,
 ζωώσας τὴν σάρκα,
 καὶ στρατεύσας κατ' αὐτῆς, ταις
 πονηραῖς μου πράξεσι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν τοῦ Ἄβελ Ἰησοῦ, οὐχ ὡμοιώθην
 δικαιοσύνη,
 δῶρά σοι δεκτά, οὐ προσῆξα ποτέ, οὐ
 πράξεις ἐνθέους,
 οὐ θυσίαν καθάραν, οὐ βίον
 ἀνεπίληπτον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ Κάϊν καὶ ἡμεῖς, ψυχὴ ἀθλία τῷ
 πάντων Κτίστη,
 πράξεις ῥυπαράς, καὶ θυσίαν ψεκτὴν, καὶ
 ἄχρηστον βίον,

προσηγάγομεν ὁμοῦ, διὸ καὶ
κατεκρίθημεν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν πηλὸν ὁ κεραμεύς, ζωπλαστήσας
ἐνέθηκάς μοι,
σάρκα καὶ ὀστᾶ, καὶ πνοὴν καὶ ζωὴν.
Ἄλλ' ὦ Ποιητά μου, Λυτρωτά μου καὶ
Κριτὰ μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξαγγέλλω σοὶ Σωτήρ, τὰς ἀμαρτίας ἅς
εἰργασάμην,
καὶ τὰς τῆς ψυχῆς, καὶ σαρκός μου
πληγὰς, ἅς μοι ἔνδον ἐχθροί, μαιφόνους
λογισμοῖς, ληστρικῶς ἐναπέθηκαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ ἡμαρτον Σωτήρ, ἀλλ' οἶδα ὅτι
φιλόανθρωπος εἶ,
πλήττεις συμπαθῶς, καὶ σπλαγχνίζῃ
θερμῶς, δακρύνοντα βλέπεις, καὶ
προστρέχεις ὡς Πατήρ, ἀνακαλῶν τὸν
Ἄσωτον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐρριμμένον με Σωτήρ, πρὸ τῶν θυρῶν
σου κᾶν ἐν τῷ γήρει,
μὴ με ἀπορρίψῃς εἰς Ἄδου κενόν, ἀλλὰ
πρὸ τοῦ τέλους,
ὡς φιλόανθρωπός μοι δός,
παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν οὐσίαν μου Σωτήρ, καταναλώσας ἐν
ἀσωτία, ἔρημός εἰμι, ἀρετῶν εὐσεβῶν,

λιμώπτων δὲ κράζω.

Ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, προφθάσας σὺ
με οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ λησταῖς περιπεσῶν, ἐγὼ ὑπάρχων τοῖς
λογισμοῖς μου,
ὅλως ὑπ' αὐτῶν τετραυματίσμαι νῦν,
ἐπλήσθην μωλώπων,
ἀλλ' αὐτὸς μοι ἐπιστάς, Χριστὲ Σωτὴρ
ιάτρευσον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰερεὺς με προΐδῶν, ἀντιπαρῆλθε, καὶ ὁ
Λευϊτης,
βλέπων ἐν δεινοῖς, ὑπερεΐδε γυμνόν, ἀλλ'
ὁ ἐκ Μαρίας,
ἀνατείλας Ἰησοῦς, σὺ ἐπιστάς με
οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων πάντων τὰς
ἀμαρτίας,
ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν
τῆς ἀμαρτίας,
καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα
κατανύξεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μετανοίας ὁ καιρὸς, προσέρχομαί σοι τῷ
Πλαστοουργῷ μου,
ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν
τῆς ἀμαρτίας,
καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα

κατανύξεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ βδελύξη με Σωτήρ, μὴ ἀπορρίψῃς
τοῦ σοῦ προσώπου,
ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν
τῆς ἀμαρτίας,
καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός,
παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ἐκούσια Σωτήρ, καὶ τὰ ἀκούσια
πταίσματά μου,
καὶ τὰ φανερά, καὶ κρυπτά καὶ γνωστά,
καὶ ἄγνωστα πάντα,
συγχωρήσας ὡς Θεός, ἰλάσθητι, καὶ
σῶσόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκ νεότητος Σωτήρ τὰς ἐντολάς σου
παρωθησάμην,
ὄλον ἐμπαθῶς, ἀμελῶν ῥαθυμῶν,
παρῆλθον τὸν βίον,
διὸ κράζω σοὶ Σωτήρ, κἄν ἐν τῷ τέλει,
σῶσόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς, καταναλώσας τῆ
ἀμαρτία,
ἔρημός εἰμι ἀρετῶν εὐσεβῶν, λιμώπτων
δὲ κράζω,
ὁ ἐλέους χορηγός, προφθάσας σὺ με
οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σοὶ προσπίπτω Ἰησοῦ, ἡμάρτηκά σοι,
 ἰλάσθητί μοί,
 ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν
 τῆς ἀμαρτίας,
 καὶ ὡς εὐσπλαγχνος Θεός, μετανοοῦντα
 δέξαι με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ εἰσέλθῃς μέτ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων
 μου τὰ πρακτέα,
 λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὀρμῶν,
 ἄλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου,
 παρορῶν μου τὰ δεινά, σῶσόν με
Παντοδύναμε.

Ἔτερος Κανὼν
τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας,
εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον καὶ Εἰρμόν, οὔ ἢ
Ἀκροστιχίς.

Σύ ἢ ὀσία Μαρία βήθει.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὴν μοὶ δίδου φωταυγῆ, ἐκ θείας ἄνωθεν
 προμηθείας,
 χάριν ἐκφυγεῖν, τῶν παθῶν σκοτασμόν,
 καὶ ἄσαι προθύμως,
 τοῦ σοῦ βίου τὰ τερπνά, Μαρία
 διηγήματα.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐποκύψασα Χριστοῦ, τοῖς θείοις νόμοις,
 τούτῳ προσῆλθες,
 τὰς τῶν ἡδονῶν ἀκαθέκτους ὀρμᾶς,
 λιποῦσα καὶ πᾶσαν,

ἀρετὴν πανευλαβῶς, ὡς μίαν
ἐκατώρθωσας.

Τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκεσίαις σου ἡμᾶς, Ἀνδρέα ῥῦσαι παθῶν
ἀτίμων,
καὶ τῆς βασιλείας, νῦν Χριστοῦ
κοινωνούς, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ,
ἀνυμνούντάς σε κλεινέ, ἀνάδειξον
δεόμεθα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπερούσιε Τριάς, ἡ ἐν Μονάδι
προσκυνομένη, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ'
ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας,
καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα
κατανύξεως.

**Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία τῶν σέ
ὑμνούντων,
ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν
τῆς ἀμαρτίας,
καὶ ὡς Δέσποινα ἀγνή, μετανοοῦντα
δέξαι με.

ᾠδὴ β'. Ὁ Εἰρμὸς.

«Πρόσεχε, οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ
ἀνυμνήσω Χριστόν,
τὸν ἐκ Παρθένου σαρκί,
ἐπιδημησαντα». (Δίς)

Τροπάρια.

Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω· γῆ
 ἐνωτίζου φωνῆς,
 μετανοούσης Θεῶ, καὶ ὑμνούσης αὐτόν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πρόσχεσ μοι, ὁ Θεὸς ὡς οἰκτίρμων, ἰλέω
 ὄμματί σου,
 καὶ δέξαι μου, τὴν θερμὴν ἐξομολόγησιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα, ὑπὲρ πάντα ἀνθρώπους,
 ἄλλ' οἴκτειρον ὡς Θεός, Σωτὴρ τὸ ποίημά
 σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ζάλη με, τῶν κακῶν περιέχει, ἀλλὰ
 εὐσπλάγχνω ῥοπῇ
 καθὼς τῷ Πέτρῳ κάμοί, τὴν χεῖρα
 ἔκτεινον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δάκρυα, ὡς ἡ Πόρνη Οἰκτίρμον,
 προβάλλομαί σοι Χριστέ·
 Ἰλάσθητί μοι Σωτὴρ, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμαύρωσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, ταῖς
 τῶν παθῶν ἡδοναῖς,
 καὶ ὅλως ὅλον τὸν νοῦν, χοῦν ἀπετέλεσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Διέρρηξα, τὴν στολὴν μου τὴν πρώτην, ἦν
 ἐξυφάνατό μοι,
 ὁ Πλαστοργὸς ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἔνθεν

κεῖμαι γυμνός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνδέδυμαι, διερῶρηγμένον χιτῶνα, ὄν
ἐξυφάνατό μοί,
ὁ ὄφιος τῆ συμβουλῆ, καὶ καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Προσέβλεψα, τοῦ φυτοῦ τὸ ὠραῖον, καὶ
ἠπατήθην τὸν νοῦν,
καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνός, καὶ
καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐτέκταινον, ἐπὶ τὸν νῶτόν μου πάντες, οἱ
ἀρχηγοὶ τῶν παθῶν, μακρύνοντες κατ'
ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀπώλεσα, τὸ πρωτόκτιστον κάλλος, καὶ
τὴν εὐπρέπειάν μου,
καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνός, καὶ
καταισχύνομαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέρραψε, τοὺς δερματίνους χιτῶνας, ἢ
ἀμαρτία κάμοί,
γυμνώσασά με τῆς πρίν, θεοῦφάντου
στολῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Περίκειμαι, τὸν στολισμὸν τῆς αἰσχύνης,
καθάπερ φύλλα συκῆς, εἰς ἔλεγχον τῶν
ἐμῶν, αὐτεξουσίων παθῶν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐστόλισμαι, κατεστιγμένον χιτῶνα, καὶ
ἠμαγμένον αἰσχροῶς,

τῆ ρύσει τῆς ἐμπαθοῦς, καὶ φιληδόνου
ζωῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐσπίλωσα, τὸν τῆς σαρκός μου χιτῶνα,
καὶ κατερρύπωσα,
τὸ κατ' εἰκόνα Σωτήρ, καὶ καθ' ὁμοίωσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπέπεσα, τῆ τῶν παθῶν ἀλγηδόνι, καὶ τῆ
ἐνύλω φθορᾶ·
καὶ ἔνθεν νῦν ὁ ἐχθρός, καταπιέζει με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φιλοῦλον, καὶ φιλοκτῆμονα βίον, τῆς
ἀκτησίας Σωτήρ,
προκρίνας νῦν τὸν βαρύν, κλοιὸν
περίκειμαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκόσμησα, τὸν τῆς σαρκός ἀνδριάντα, τη
τῶν αἰσchrῶν λογισμῶν, ποικίλη
περιβολή, καὶ κατακρίνομαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς ἔξωθεν, ἐπιμελῶς εὐκοσμίας, μόνης
ἐφρόντισα,
τῆς ἔνδον ὑπεριδῶν, θεοτυπώτου
σκηνῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μορφώσας μου, τὴν τῶν παθῶν
ἀμορφίαν,
ταῖς φιληδόνοις ὀρμαῖς, ἔλυμηνάμην τοῦ
νοῦ τὴν ὠραιότητα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέχρωσα, τῆς πρὶν εἰκόνοσ τὸ κάλλοσ,
 Σῶτερ τοῖσ πάθεσιν·
 ἀλλ' ὡσ ποτέ τὴν δραχμὴν, ἀναζητήσασ
 εὐρέ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα, ὡσπερ ἡ Πόρνη βοῶ σοι,
 ἄνοσ ἡμάρτηκά σοι·
 ὡσ μύρον δέχου Σωτήρ κἀμοῦ τὰ
 δάκρυα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ῥλίσθησα, ὡσ ὁ Δαυΐδ ἀκολάστωσ, καὶ
 βεβορβόρωμαι,
 ἀλλ' ἀποπλύναισ κἀμέ, Σωτήρ τοῖσ
 δάκρυσι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰλάσθητι, ὡσ ὁ Τελώνησ βοῶ σοί, Σῶτερ
 ἰλάσθητί μοι·
 οὐδεὶσ γὰρ τῶν ἐξ Ἀδάμ, ὡσ ἐγὼ ἡμαρτέ
 σοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ δάκρυα, οὐδὲ μετάνοιαν ἔχω, οὐδὲ
 κατάνυξιν·
 αὐτόσ μοι ταῦτα Σωτήρ, ὡσ Θεὸσ
 δώρησαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν θύραν σου, μὴ ἀποκλείσῃσ μοι τότε,
 Κύριε, Κύριε·
 ἀλλ' ἄνοιξόν μοι αὐτὴν μετανοοῦντί σοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φιλάνθρωπε, ὁ πάντασ θέλων σωθῆναι,
 σὺ ἀνακαλέσαι με,

καὶ δέξαι ὡς ἀγαθός, μετανοοῦντά με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐνώτισαι, τοὺς στεναγμοὺς τῆς ψυχῆς μου,

καὶ τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, προσδέχου τοὺς σταλαγμοὺς· Σωτήρ καὶ σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη πανύμνητε, ἰκέτευε ἐκτενῶς, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰρμὸς ἄλλος.

«Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνη δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχύϊ τῇ ἐμῇ».

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός· ἐνωτίζου ψυχὴ μου, τοῦ Κυρίου βοῶντος· καὶ ἀποσπάσθητι τῆς πρώτης ἀμαρτίας, καὶ φοβοῦ ὡς δικαστήν, καὶ ὡς κριτὴν καὶ Θεόν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τίτι ὠμοιώθης, πολυαμάρτητε ψυχὴ; εἴ μὴ τῷ πρώτῳ Κάϊν, καὶ τῷ Λάμεχ ἐκείνῳ, λιθοκτονήσασα τὸ σῶμα κακουργίαις, καὶ κτείναςα τὸν νοῦν, ταις παραλόγοις

ὀρμαις.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πάντας τοὺς πρὸ νόμου, παραδραμοῦσα
ὦ ψυχὴ, τῷ Σήθ οὐχ ὠμοιώθης, οὐ τὸ
Ἐνὼς ἐμιμήσω, οὐ τὸν Ἐνώχ τῇ μεταθέσει,
οὐ τὸν Νῶε· ἀλλ' ὠφθης πενιχρά, τῆς τῶν
δικαίων ζωῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μόνη ἐξήνοιξας, τοὺς κατάρράκτας τῆς
ὀργῆς, τοῦ Θεοῦ σου ψυχὴ μου, καὶ
κατέκλυσας πᾶσαν, ὡς γῆν τὴν σάρκα,
καὶ τὰς πράξεις, καὶ τὸν βίον· καὶ ἔμεινας
ἐκτός, τῆς σωστικῆς Κιβωτοῦ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἄνδρα ἀπέκτεινα, φησίν, εἰς μώλωπα
ἐμοί, καὶ νεανίσκον εἰς τραῦμα, Λάμεχ
θρηνηῶν ἐβόα· σὺ δὲ οὐ τρέμεις ὦ ψυχὴ
μου,
ῥυπωθεῖσα, τὴν σάρκα καὶ τὸν νοῦν,
κατασπιλώσασα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡ πῶς ἐζήλωσα, Λάμεχ τὸν πρῶην
φονευτήν, τὴν ψυχὴν ὡσπερ ἄνδρα, τὸν
νοῦν ὡς νεανίσκον, ὡς ἀδελφόν μου δέ
μου τὸ σῶμα ἀποκτείνας, ὡς Κάϊν ὁ
φονεύς, ταῖς φιληδόνοις ὀρμαῖς!

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πύργον ἐσοφίσω, οἰκοδομησαι, ὦ ψυχὴ,
καὶ ὀχύρωμα πῆξαι,
ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις, εἰ μὴ συνέχεεν ὁ
Κτίστης τὰς βουλὰς σου, καὶ κατέαξεν εἰς

γῆν, τὰ μηχανήματά σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τέτρωμαι, πέπληγμαι· ἰδοὺ τὰ βέλη τοῦ ἐχθροῦ, τὰ καταστίξαντά μου, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα· ἰδοὺ τὰ τραύματα, τὰ ἔλκη, αἱ πυρώσεις, δηλοῦσι τὰς πληγὰς, τῶν αὐθαιρέτων μου παθῶν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐβρεξε Κύριος, παρὰ Κυρίου πῦρ ποτέ, ἀνομίαν ὀργῶσαν, πυρπολήσας Σοδόμων· σὺ δὲ τὸ πῦρ ἐξέκαυσας τὸ τῆς γεέννης, ἐν ᾧ μέλλεις ψυχὴ, συγκατακαίεσθαι πικρῶς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γνῶτε καὶ ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι Θεός, ὁ ἐρευνῶν καρδίας, καὶ κολάζων ἐννοίας, ἐλέγχων πράξεις, καὶ φλογίζων ἀμαρτίας, καὶ κρίνων ὀρφανόν, καὶ ταπεινόν καὶ πτωχόν.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦπλωσας χεῖράς σου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, Μαρία ἐν ἀβύσσῳ, κακῶν βυθιζομένη· καὶ ὡς τῷ Πέτρῳ φιλανθρώπως χεῖρα βοήθειας, ἐξέτεινε τὴν σὴν, ἐπιστροφὴν πάντων ζητῶν.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλη προθυμία, πόθῳ προσέδραμες Χριστῷ, τὴν πρὶν τῆς ἀμαρτίας, ὁδὸν ἀποστραφεῖσα, καὶ ἐν ἐρήμοις ταῖς

ἀβάτοις τρεφομένη,
καὶ τούτου καθαρῶς, τελοῦσα θείας
ἐντολάς.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴδωμεν ἴδωμεν, φιλανθρωπίαν ὧ ψυχῇ,
τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότη· διὰ τοῦτο πρὸ
τέλους, αὐτῷ σὺν δάκρυσιν,
προσπέσωμεν βοῶντες. Ἀνδρέου ταῖς
λιταῖς, Σῶτερ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄναρχε ἄκτιστε, Τριάς ἀμέριστε Μονάς,
μετανοοῦντά με δέξαι, ἡμαρτηκότα
σῶσον· σὸν εἰμι πλάσμα, μὴ παρίδης,
ἀλλὰ φεῖσαι καὶ ῥῦσαι, τοῦ πυρὸς τῆς
καταδίκης με.

**Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.**

Ἄχραντε Δέσποινα, Θεογεννητορ ἢ ἐλπίς,
τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ λιμῆν τῶν
ἐν ζάλῃ, τὸν ἐλεήμονα καὶ Κτίστην καὶ
Υἱόν σου, ἰλέωσαι κἄμοί, ταῖς ἱκεσίαις
ταῖς σαῖς.

Ὦδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν
ἐντολῶν σου,
τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον».

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πῦρ παρὰ Κυρίου ψυχή, Κύριος
ἐπιβρέξας,
τὴν γῆν Σοδόμων πρὶν κατέφλεξεν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰς τὸ ὄρος σώζου ψυχή, ὡσπερ ὁ Λῶτ
ἐκεῖνος,

καὶ εἰς Σηγῶρ προανασώθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῦγε ἐμπρησμόν ὧ ψυχή, φεῦγε
Σοδόμων καῦσιν,
φεῦγε φθορὰν θείας φλογώσεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Σωτήρ· Ἠμαρτόν
ἤμαρτον σοι·

ἄνες ἄφες μοι, ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἠμαρτόν σοι μόνος ἐγώ, ἤμαρτον ὑπὲρ
πάντας,

Χριστὲ Σωτήρ μὴ ὑπερίδης με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ζήτησόν με τὸν
ἄρνα,

καὶ πλανηθέντα μὴ παρίδης με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ εἶ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, σὺ εἶ ὁ

Πλαστοουργός μου·

ἐν σοι Σωτήρ δικαιοθήσομαι.

Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡ Τριάς Μονὰς ὁ Θεός, σῶσον ἡμᾶς ἐκ
πλάνης,
καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θεοδόχε Γαστήρ, χαῖρε θρόνε
Κυρίου,
χαῖρε ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἄλλος Εἰρμός.

«Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν
ἐντολῶν σου,
σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου· ὅτι μόνος,
Ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος». (Δίς)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Πηγὴν ζωῆς κέκτημαι, σὲ τοῦ θανάτου
τὸν καθαιρέτην,
καὶ βοῶ σοι ἐκ καρδίας μου, πρὸ τοῦ
τέλους·

Ἥμαρτον ἰλάσθητι σωσόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς ἐπὶ Νῶε Σωτήρ, ἠσελγηκότας
ἐμιμησάμην,
τὴν ἐκείνων κληρωσάμενος, καταδίκην,
ἐν κατακλυσμῷ καταδύσεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἠμάρτηκα Κύριε, ἠμάρτηκά σοι ἰλάσθητί
μοι,
οὐ γὰρ ἔστιν ὅς τις ἤμαρτεν, ἐν
ἀνθρώποις,
ὄν οὐχ ὑπερέβην τοῖς πταίσμασι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Χάμ ἐκεῖνον ψυχὴ, τὸν πατραλοῖαν
μιμησαμένη,
τὴν αἰσχύνην οὐκ ἐκάλυψας, τοῦ
πλησίον,
ὀπισθοφανῶς ἀνακάμψασα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν εὐλογίαν τοῦ Σήμ, οὐκ ἐκληρώσω
ψυχὴ ἀθλία·
οὐ πλατεῖαν τὴν κατάσχεσιν, ὡς Ἰάφεθ,
ἔσχες ἐν τῇ γῆ τῆς ἀφέσεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκ γῆς Χαρρὰν ἔξελθε, τῆς ἀμαρτίας
ψυχὴ μου,
δεῦρο εἰς γην ῥέουσιν αἰείζων,
ἀφθαρσίαν,
ἣν ὁ Ἄβραάμ ἐκληρώσατο.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἄβραάμ ἤκουσας, πάλαι ψυχὴ μου
καταλιπόντα,
γῆν πατρῶαν, καὶ γενόμενον,
μετανάστην,
τούτου τὴν προαίρεσιν μίμησαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐν τῇ δρυΐτι Μαμβρῆ, φιλοξενήσας ὁ
Πατριάρχης,
τοὺς Ἄγγέλους ἐκληρώσατο, μετὰ γῆρας,
τῆς ἐπαγγελίας τὸ θήραμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰσαὰκ τάλαινα, γνοῦσα ψυχὴ μου
καινὴν θυσίαν,
μυστικῶς ὀλοκαρπούμενον, τῷ Κυρίῳ,

μίμησαι αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἰσμαήλ ἤκουσας, νῆφε ψυχὴ μου
ἐκδιωχθέντα,
ὡς παιδίσκης ἀποκύημα· βλέπε μήπως,
ὅμοιόν τι πάθης λαγνεύουσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῇ Ἄγαρ πάλαι ψυχὴ, τῇ Αἰγυπτία
παρωμοιώθης,
δουλωθεῖσα τὴν προαίρεσιν, καὶ
τεκοῦσα, νέον Ἰσμαήλ, τὴν αὐθάδειαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Ἰακώβ κλίμακα, ἔγνωσ ψυχὴ μου
δεικνυομένην·
ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια· τί μὴ ἔσχες,
βάσιν ἀσφαλῆ, τὴν εὐσέβειαν;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἱερέα Θεοῦ, καὶ βασιλέα
μεμονωμένον,
τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀφομοίωμα, τοῦ ἐν
κόσμῳ,
βίου ἐν ἀνθρώποις μιμήθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ γένη στήλη ἀλός, ψυχὴ στραφεῖσα
εἰς τὰ ὀπίσω,
τὸ ὑπόδειγμα φοβεῖτω σε, τῶν Σοδόμων·
ἄνω εἰς Σηγὼρ διασώθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν ἐμπρησμόν, ὡσπερ Λώτ, φεῦγε ψυχὴ
μου τῆς ἀμαρτίας·
φεῦγε Σόδομα καὶ Γόμορρα.

φεῦγε φλόγα, πάσης παραλόγου
ὀρέξεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι,
ὅτε ἤξεις μέτ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι,
πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν δέησιν Δέσποτα, τῶν σὲ ὑμνούντων
μὴ ἀπορρίψης·
ἀλλ' οἰκτείρησον Φιλάνθρωπε, καὶ
παράσχου,
πίστει αἰτουμένοις τὴν ἄφεσιν.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνέχομαι κλύδωνι, καὶ τρικυμῖα Μῆτερ
πταισμάτων,
ἀλλ' αὐτὴ μὲ νυν διάσωσον, καὶ πρὸς
ὄρμον,
θείας μετανοίας εἰσάγαγε.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκέσιον δέησιν, νυνὶ Ὅσια
προσαγαγοῦσα,
πρὸς τὴν εὐσπλαγχνον πρεσβεία σου,
Θεοτόκον,
ἄνοιξόν μοι θείας εἰσόδους σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς σαις λιταῖς δώρησαι, καμοὶ τὴν
λύσιν τῶν ὀφλημάτων,
ᾧ Ἄνδρέα Κρήτης Πρόεδρε, μετανοίας,
σὺ μυσταγωγὸς γὰρ πανάριστος.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μονὰς ἀπλῆ ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις ἡ ἐν

Τριάδι,

ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον,

πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ

Θεοκυῆτορ,

ἀπειράνδρως ἀπεκύησας ξένον θαῦμα,

μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

Και πάλιν τὸν Εἰρμόν.

«Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν

ἐντολῶν σου,

σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου· ὅτι μόνος,

Ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος».

Κάθισμα Ποίημα Ἰωσήφ. Ἦχος πλ. δ' .

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Φωστῆρες θεαυγεῖς, τοῦ Σωτῆρος

αὐτόπται, φωτίσατε ἡμᾶς,

τοὺς ἐν σκότει τοῦ βίου, ὅπως ὡς ἐν

ἡμέρα,

νυν εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, φέγγει

τῆς ἐγκρατείας,

νυκτώδη πάθη ἀποδιώκοντες, καὶ τὰ

λαμπρά κατίδωμεν
Χριστοῦ Παθήματα χαίροντες.

**Ἄτερον, Ποίημα Θεοδώρου. Δόξα... Τὸ
προσταχθέν. Ὁ αὐτός**

**Τῶν Ἀποστόλων δωδεκάς ἡ θεόλεκτος,
ἱκετηρίαν τῷ Χριστῷ νῦν προσάγαγε,
τὸ Νηστείας στάδιον πάντα διανύσαι,
τελοῦντας ἐν κατανύξει τὰς προσευχάς,
ποιοῦντας ἐν προθυμίᾳ τὰς ἀρετάς,
ὅπως οὕτω προφθάσωμεν, ἰδεῖν Χριστοῦ**

τοῦ Θεοῦ τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασιν,
δόξαν αἶνον, προσάγοντες.

Καὶ νυν... Θεοτοκίον. Ὅμοιον

**Τὸν ἀπερίληπτον Θεοῦ Υἱὸν καὶ Λόγον,
ἀνερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν
ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεοτόκε ἰκέτευε σὺν
τοῖς Ἀποστόλοις,
εἰρήνην τῇ Οἰκουμένην εἰλικρινῆ,
βραβεύσαι, καὶ τῶν πταισμάτων δοῦναι
ἡμῖν,
πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ
Βασιλείας Οὐρανῶν,
δι' ἅκραν ἀγαθότητα, ἀξιῶσαι τοὺς
δούλους σου.**

**Μετά ταῦτα ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς
Τριώδια ἄνευ μετανοιῶν,
ἐν οἷς στιχολογοῦμεν καὶ τὴν δ' Ὠδήν.**

**Τριώδιον Ποίημα Ἰωσήφ. Ὠδή δ' Ἦχος
πλ. δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.**

**Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.**

Ἐγκρατεία συζήσαντες, οἱ πεφωτισμένοι
Χριστοῦ Ἀπόστολοι,
ἐγκρατείας τὸν καιρὸν ἡμῖν, μεσιτεῖαις
θείαις εὐμαρίζουσι.

Δωδεκάχορδον ὄργανον, μέλος
έκελάδησε τὸ σωτήριον,
Μαθητῶν χορὸς ὁ ἔνθεος, πονηρὰ
συγγέων μελωδήματα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπομβρίαῖς τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν
ὑφήλιον κατηρδεύσατε,
τὸν αὐχμὸν ἀποδιώξαντες, τῆς πολυθειᾶς
Παμμακάριστοι.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με, τὸν
ὑψηλοφρόνως πολιτευσάμενον,
ὡς τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα, τὴν
ταπεινωθεῖσαν φύσιν Πάναγνε.

**Ἄτερον Τριώδιον. Ποίημα Θεοδώρου.
Εἰρμὸς ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.**

«Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ
έφοβήθην,
κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασα τὸ

κράτος σου Δέσποτα».

**Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.**

Ἀποστόλων ἡ πάνσεπτος, χοροστασία τῷ
πάντων Κτίστη,
δυσωποῦσα παρακλήθητι, ἐλεῆσαι ἡμᾶς
τοὺς ἀνευφημοῦντάς σε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ἐργάται ὑπάρχοντες, Χριστοῦ
Ἀπόστολοι πάντα Κόσμον
θείῳ λόγῳ γεωργήσαντες, προσηγάγετε
καρποὺς αὐτῷ πάντοτε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀμπελῶν ἐγενήθητε, Χριστῷ τῷ ὄντως
ἡγαπημένῳ·
τὸν γὰρ οἶνον τὸν τοῦ Πνεύματος,
ἐξεβλύσατε τῷ Κόσμῳ Ἀπόστολοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπερὰρχιε σύμμορφε, πανσθενεστάτη
Τριάς ἀγία, Πάτερ Λόγε Πνεῦμα Ἅγιον,
Θεὸ φῶς καὶ ζωὴ, φύλαττε τὴν ποιμνὴν
σου.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.**

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, χαῖρε λυχνία
λαμπαδηφόρε·
χαῖρε ὄρος ἀγιάσματος· κιβωτὲ τῆς ζωῆς,
Ἁγίων ἀγία σκηνή.

Τὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς.

«Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου
 Κύριε, καὶ ἐφοβήθη,
 ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ
 ἄνθρωποις δείκνυσθαι
 καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ
 ἐφοβήθην·
 δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε». (Δίς)

Τροπάρια.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ἔργα σου μὴ παρίδης, τὸ πλάσμα σου
 μὴ παρόψη Δικαιοκρῖτα·
 εἰ καὶ μόνος ἤμαρτον ὡς ἄνθρωπος, ὑπὲρ
 πάντα ἄνθρωπον Φιλάνθρωπε,
 ἀλλ' ἔχεις ὡς Κύριος πάντων τὴν
 ἐξουσίαν, ἀφιέναι ἁμαρτήματα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐγγίζει ψυχὴ τὸ τέλος, ἐγγίζει καὶ οὐ
 φροντίζεις, οὐχ ἐτοιμάζη·
 ὁ καιρὸς συντέμνει, διανάστηθι· ἐγγὺς
 ἐπὶ θύραις ὁ Κριτῆς ἐστίν,
 ὡς ὄναρ, ὡς ἄνθος ὁ χρόνος τοῦ βίου
 τρέχει· τί μάτην ταραπτόμεθα;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀνάνησον ὦ ψυχὴ μου, τὰς πράξεις σου
 ἃς εἰργάσω ἀναλογίζου,
 καὶ ταύταις ἐπ' ὄψεσι προσάγαγε, καὶ
 σταγόνας στάλαξον δακρύων σου·

εἶπε παρρησία τὰς πράξεις, τὰς
ἐνθυμήσεις, Χριστῶ, καὶ δικαιώθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Οὐ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ, ἀμάρτημα οὐδὲ
πρᾶξις, οὐδὲ κακία,
ἦν ἐγὼ Σωτῆρ οὐκ ἐπλημμέλησα, κατὰ
νοῦν καὶ λόγον,

καὶ προαίρεσιν, καὶ θέσει, καὶ γνώμη, καὶ
πράξει ἐξαμαρτήσας, ὡς ἄλλος οὐδεὶς
πώποτε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐντεῦθεν καὶ κατεκρίθην, ἐντεῦθεν
κατεδικάσθην ἐγὼ ὁ τάλας,
ὑπὸ τῆς οἰκείας συνειδήσεως, ἧς οὐδὲν
ἐν κόσμῳ βιαιότερον.

Κριτὰ Λυτρωτά μου καὶ γνῶστα, φεῖσαι
καὶ ῥῦσαι, καὶ σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ κλῖμαξ ἦν εἶδε πάλαι, ὁ μέγας ἐν
Πατριάρχαις, δεῖγμα ψυχῆ μου,
πρακτικῆς ὑπάρχει ἐπιβάσεως, γνωστικῆς
τυγχάνει ἀναβάσεως·
εἰ θέλεις οὖν πράξει, καὶ γνώσει καὶ
θεωρίᾳ, βιοῦν ἀνακαινίσθητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας, ὑπέμεινε δι'
ἔνδειαν ὁ Πατριάρχης
καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἤνεγκε, καθ'
ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος,
ποιμαίνων,
πυκτεύων, δουλεύων, ἵνα τὰς δύο,

γυναῖκας εἰσαγάγηται.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυναῖκάς μοι δύω νόει, τὴν πρᾶξιν τε καὶ
τὴν γνῶσιν ἐν θεωρίᾳ·
τὴν μὲν Λείαν, πρᾶξιν ὡς πολύτεκνον, τὴν
Ῥαχήλ δέ, γνῶσιν ὡς πολύπονον·
καὶ γὰρ ἄνευ πόνων, οὐ πρᾶξις, οὐ
θεωρία, ψυχὴ κατορθωθήσεται.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γρηγόρησον ὦ ψυχὴ μου, ἀρίστευσον ὡς
ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις,
ἵνα κτήσῃ πρᾶξιν μετὰ γνώσεως, ἵνα
χρηματίσῃς νοῦς ὀρῶν τὸν Θεόν,
καὶ φθάσῃς τὸν ἄδυτον γνόφον ἐν
θεωρίᾳ, καὶ γένη μεγαλέμπορος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς δώδεκα Πατριάρχας, ὁ μέγας ἐν
Πατριάρχαις παιδοποιήσας,
μυστικῶς ἐστήριξέ σοι κλίμακα,
πρακτικῆς ψυχὴ μου ἀναβάσεως,
τοὺς παῖδας, ὡς βάθρα, τὰς βάσεις, ὡς
ἀναβάσεις, πανσόφως ὑποθέμενος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἦσαῦ τὸν μεμισημένον, ζηλοῦσα ψυχὴ,
ἀπέδου τῷ πτερνιστῇ σου,
τὰ τοῦ πρώτου κάλλους πρωτοτόκια, καὶ
τῆς πατρικῆς
εὐχῆς ἐξέπεσας, καὶ δις ἐπτερνίσθης
ἀθλία, πράξει καὶ γνώσει· διὸ νῦν
μετανόησον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐδὼμ ὁ Ἥσαῦ ἐκλήθη, δι' ἄκραν
 θηλυμανίας ἐπιμιξίαν·
 ἀκρασία γὰρ αἰὲν πυρούμενος, καὶ ταις
 ἡδοναῖς κατασπιλούμενος.
Ἐδὼμ ὠνομάσθη, ὃ λέγεται θερμασία,
 ψυχῆς φιλαμαρτήμονος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἰὼβ τὸν ἐπὶ κοπρίας, ἀκούσασα ὧ ψυχὴ
 μου δικαιωθέντα,
 τὴν αὐτοῦ ἀνδρείαν οὐκ ἐζήλωσας, τὸ
 στερρόν οὐκ ἔσχες τῆς προθέσεως,
 ἐν πᾶσιν οἷς ἔγνωσ, οἷς οἶδας, οἷς
 ἐπειράσθησ, ἀλλ' ὠφθῆσ ἀκαρτέρητος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἦ πρότερον ἐπὶ θρόνου, γυμνὸς νῦν ἐπὶ
 κοπρίας καθηλωμένος·
 ὁ πολὺς ἐν τέκνοις καὶ περίβλεπτος,
 ἄπαις καὶ ἀφερέοικος αἰφνίδιον·
 παλάτιον γὰρ τὴν κοπρίαν, καὶ
 μαργαρίτας, τὰ ἔλκη ἐλογίζετο.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Βασίλειον τὴν ἀξίαν, διάδημα καὶ
 πορφύραν ἠμφιεσμένος,
 πολυκτῆμων ἄνθρωπος καὶ δίκαιος,
 πλούτῳ ἐπιβρίθων καὶ βοσκήμασιν,
 ἐξαίφνης τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τὴν
 βασιλείαν, πτωχεύσας ἀπεκείρατο.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ δίκαιος ἦν ἐκεῖνος, καὶ ἄμεμπτος παρὰ
 πάντα, καὶ οὐκ ἀπέδρα,
 τὰ τοῦ πλάνου ἔνεδρα καὶ σκάμματα, σὺ

φιλαμαρτήμων οὔσα τάλαινα,
 ψυχὴ τί ποιήσεις, ἐάν τί τῶν ἀδοκῆτων,
 συμβῆ ἔπενεχθῆναί σοι;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ σῶμα κατερρύπώθην, τὸ πνεῦμα
 κατεσπιλώθην, ὅλως ἠλκώθην·
 ἀλλ' ὡς ἰατρὸς Χριστὲ ἀμφότερα, διὰ
 μετανοίας μοι θεράπευσον,
 ἀπόλουσον, κάθαρον, πλῦνον, δεῖξον
 χιόνος, Σωτὴρ μου, καθαρώτερον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ Σῶμά σου καὶ τὸ Αἷμα, σταυρούμενος
 ὑπὲρ παντων, ἔθηκας Λόγε·
 τὸ μὲν Σῶμα, ἵνα ἀναπλάσης με· τὸ δὲ
 Αἷμα, ἵνα ἀποπλύνῃς με,
 τὸ πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα ἐμὲ
 προσάξῃς, Χριστὲ τῷ σῶ Γεννήτορι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰργάσω τὴν σωτηρίαν, ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ
 Κτίστης, ἵνα σωθῶμεν·
 ἐκουσίως ξύλῳ ἀνεσταύρωσαι, ἡ Ἐδὲμ
 κλεισθεῖσα ἀνεώγνυτο·
 τὰ ἄνω, τὰ κάτω, ἡ κτίσις, τὰ ἔθνη πάντα,
 σωθέντα προσκυνουσί σε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γενέσθω μοὶ κολυμβήθρα, τὸ Αἷμα τὸ ἐκ
 πλευρᾶς σου, ἅμα καὶ πόμα,
 τὸ πηγάσαν ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, ἵνα
 ἐκατέρωθεν καθαίρωμαι,
 χριόμενος, πίνων, ὡς χρῖσμα καὶ πόμα

Λόγε, τὰ ζωηρά σου λόγια.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Γυμνὸς εἶμι τοῦ Νυμφῶνος, γυμνὸς εἶμι
καὶ τοῦ γάμου, ἅμα καὶ δεῖπνου·
ἢ λαμπὰς ἐσβέσθη ὡς ἀνέλαιος, ἢ
παστὰς ἐκλείσθη μοι καθεύδοντι·
τὸ δεῖπνον ἐβρώθη· ἐγὼ δὲ χεῖρας καὶ
πόδας, δεθεὶς ἔξω ἀπέρριμμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κρατήρα ἢ Ἐκκλησία, ἐκθήσατο τὴν
Πλευράν σου τὴν ζωηφόρον,
ἐξ ἧς ὁ διπλοῦς ἡμῖν ἐξέβλυσε, κρουνοὺς
τῆς ἀφέσεως καὶ γνώσεως,
εἰς τύπον τῆς πάλαι, τῆς νέας, τῶν δύο
ἅμα, Διαθηκῶν Σωτῆρ ἡμῶν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ χρόνος ὁ τῆς ζωῆς μου, ὀλίγος καὶ
πλήρης πόνων καὶ πονηρίας·
ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ μὲ παράλαβε, καὶ ἐν
ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι·
μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρώμα τοῦ
ἀλλοτρίου· Σωτῆρ αὐτὸς μὲ οἴκτειρον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἵψήγορος νῦν ὑπάρχω, θρασὺς δὲ καὶ
τὴν καρδίαν, εἴκῃ καὶ μάτην·
μὴ τῷ Φαρισαίῳ συγκαταδικάσης με,
μᾶλλον τοῦ Τελώνου τὴν ταπείνωσιν,
παράσχου μοὶ μόνη οἰκτίρμον,
δικαιοκρίτα, καὶ τούτῳ συναρίθμησον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

**Ἐξήμαρτον ἐνυβρίσας, τὸ σκεῦος τὸ τῆς
σαρκός μου, οἶδα Οἰκτίρμον·
ἀλλ' ἐν μετανοία μὲ παράλαβε, καὶ ἐν
ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· μὴ
γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ
ἀλλοτρίου. Σωτὴρ αὐτὸς μοι οἴκτειρον.**

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

**Αὐτείδωλον ἐγενόμην, τοῖς πάθεσι τὴν
ψυχὴν μου, βλάπτων Οἰκτίρμον·
ἀλλ' ἐν μετανοία μὲ παράλαβε, καὶ ἐν
ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· μὴ γένωμαι
κτῆμα,
μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτὸς
μὲ οἴκτειρον.**

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

**Οὐκ ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, παρήκουσα
τῆς γραφῆς σου, τοῦ Νομοθέτου·
ἀλλ' ἐν μετανοία μὲ παράλαβε, καὶ ἐν
ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι·
μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ
ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτὸς μὲ οἴκτειρον.**

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

**Ἄσώματον πολιτείαν, ἐν σώματι
μετελθοῦσα, χάριν Ὅσια,
πρὸς Θεοῦ μεγίστην ὄντως εἴληφας, τῶν
πιστῶς τιμώντων σὲ προΐστασο·
διὸ δυσωποῦμεν, παντοίων πειρατηρίων,
ἡμᾶς εὐχαῖς σου λύτρωσαι.**

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγάλων ἀτοπημάτων, εἰς βάθος
κατενεχθεῖσα, οὐ κατεσχέθης·
ἀλλ' ἀνέδραμες λογισμῶ κρείττονι, πρὸς
τὴν ἀκροτάτην διαπράξεως,
σαφῶς ἀρετὴν παραδόξως, Ἀγγέλων
φύσιν, Μαρία καταπλήξασα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνδρέα Πατέρων κλέος, εὐχαις σου μὴ
ἐπιλάθη καθικετεύων,
παρεστῶς Τριάδα τὴν ὑπέρθεον, ὅπως
λυτρωθῶμεν τῆς κολάσεως,
οἱ πόθῳ προστάτην σὲ θεῖον,
ἐπικαλοῦντες, τὸ Κρήτης ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀμέριστον τῆ οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς
προσώποις θεολογῶ σε,
τὴν Τριαδικὴν μίαν Θεότητα, ὡς
ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον·
βοῶ σοι τὸ Ἄσμα, τὸ μέγα, τὸ ἐν
ὑψίστοις, τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

**Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.**

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, καὶ μένεις δι'
ἀμφοτέρων, φύσει Παρθένος·
ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, ἢ
νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα.

Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται φύσεως
τάξις· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ὦδὴ ε'· Ὁ Εἰρμὸς.

«Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε,
φώτισον δέομαι,
καὶ ὀδήγησον καμέ, ἐν τοῖς προστάγμασί
σου,
καὶ δίδαξόν με Σωτήρ, ποιεῖν τὸ θέλημά
σου». (Δίς)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐν νυκτὶ τὸν βίον μου διήλθον αἰεὶ· σκότος
γὰρ γέγονε,
καὶ βαθεῖά μοι ἀχλύς, ἡ νύξ τῆς ἀμαρτίας·
ἀλλ' ὡς ἡμέρας υἱόν, Σωτήρ ἀνάδειξόν
με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ῥουβὶμ μιμούμενος ὁ τάλας ἐγώ,
ἔπραξα ἄθεσμον,
καὶ παράνομον βουλήν, κατὰ Θεοῦ
Ἵψίστου,
μιάνας κοίτην ἐμήν, ὡς τοῦ πατρὸς
ἐκεῖνος.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Χριστέ
Βασιλεῦ· Ἥμαρτον ἥμαρτον,
ὡς οἱ πρὶν τῷ Ἰωσήφ, ἀδελφοὶ
πεπρακότες,
τὸν τῆς ἀγνείας καρπὸν, καὶ τὸν τῆς
σωφροσύνης.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἵπὸ τῶν συγγόνων ἡ δικαία ψυχὴ,
 δέδοτο πέπρατο,
 εἰς δουλείαν ὁ γλυκύς, εἰς τύπον τοῦ
 Κυρίου·
 αὐτὴ δὲ ὅλη ψυχὴ, ἐπράθης τοῖς κακοῖς
 σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἴωσήφ τὸν δίκαιον, καὶ σώφρονα νοῦν,
 μίμησαι τάλαινα,
 καὶ ἀδόκιμε ψυχὴ, καὶ μὴ ἀκολασταίνου,
 ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς, ἀεὶ
 παρανομοῦσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ λάκκῳ ᾤκησε ποτὲ Ἴωσήφ,
 Δέσποτα Κύριε,
 ἀλλ' εἰς τύπον τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς
 Ἐγέρσεώς σου·
 ἐγὼ δὲ τί σοὶ ποτέ, τοιοῦτο προσενέγκω;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Μωσέως ἤκουσας τὴν θίβην ψυχὴ,
 ὕδασι,
 κύμασι φερομένην ποταμοῦ, ὡς ἐν
 θαλάμῳ πάλαι,
 φυγοῦσαν δρᾶμα πικρὸν, βουλής
 Φαραωνίτου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ τὰς μαίας ἤκουσας κτεινούσας ποτέ,
 ἄνηβον τάλαινα,
 τὴν ἀρρένωπὸν ψυχὴ· τῆς σωφροσύνης
 πρᾶξιν,
 νῦν ὡς ὁ μέγας Μωσῆς, τιθηνοῦ τὴν

σοφίαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς Μωσῆς ὁ μέγας τὸν Αἰγύπτιον νοῦν,
πλήξασα τάλαινα,
οὐκ ἀπέκτεινας ψυχὴ· καὶ πῶς οἰκήσεις
λέγε,
τὴν ἔρημον τῶν παθῶν, διὰ τῆς
μετανοίας;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς ἐρήμους ὤκησεν ὁ μέγας
Μωσῆς· δεῦρο δὴ μίμησαι,
τὴν αὐτοῦ διαγωγὴν, ἵνα καὶ τῆς ἐν βάτῳ,
θεοφανείας ψυχὴ, ἐν θεωρίᾳ γένη.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Μωσέως ράβδον εἰκονίζου ψυχὴ,
πλήττουσαν θάλασσαν,
καὶ πηγνύουσιν βυθόν, τύπῳ Σταυροῦ
τοῦ Θείου·

δι' οὗ δυνήσῃ καὶ σύ, μεγάλα ἐκτελέσαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἄαρῶν προσέφερε τὸ πῦρ τῷ Θεῷ,
ἄμωμον ἄδολον,
ἀλλ' Ὀφνεὶ, καὶ Φινεές, ὡς σὺ ψυχὴ
προσῆγον,
ἀλλότριον τῷ Θεῷ, ῥερυπωμένον βίον.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς βαρὺς τῆ γνώμη Φαραὼ τῷ πικρῷ,
γέγονα Δέσποτα,
Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς τὴν ψυχὴν καὶ τὸ
σῶμα,
καὶ ὑποβρύχιος νοῦς· ἀλλὰ βοήθησόν

μοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῷ πηλῷ συμπέφυρμαι ὁ τάλας τὸν
νοῦν· πλῦνόν με Δέσποτα,
τῷ λουτῆρι τῶν ἐμῶν, δακρύων δέομαί
σου,
τὴν τῆς σαρκός μου στολήν, λευκάνας ὡς
χιόνα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐὰν ἐρευνήσω μου τὰ ἔργα Σωτήρ,
ἅπαντα ἄνθρωπον,
ὑπερβάντα ἐμαυτόν, ὁρῶ ταῖς ἀμαρτίαις,
ὅτι ἐν γνώσει φρενῶν, ἤμαρτον, οὐκ
ἀγνοίᾳ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι φεῖσαι Κύριε, τοῦ πλάσματός
σου· ἤμαρτον ἄνες μοι,
ὁ τῆ φύσει καθαρός, αὐτὸς ὑπάρχεις
μόνος,
καὶ ἄλλος πλὴν σου οὐδεὶς, ὑπάρχει ἔξω
ρύπου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δι' ἐμέ Θεὸς ὢν ἐμορφώθης ἐμοί, ἔδειξας
θαύματα,
ιασάμενος λεπρούς, καὶ παραλύτους
σφίγξας,
Αἰμόρρου στήσας Σωτήρ, ἀφῆ
κρασπέδου ρύσιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Αἰμόρρουν μίμησαι ἀθλία
ψυχὴ· πρόσδραμε κράτησον,

τοῦ κρασπέδου τοῦ Χριστοῦ, ἵνα ῥυσθῆς
μαστίγων,
ἀκούσης δὲ παρ' αὐτοῦ· Ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν χαμαὶ συγκύπτουσαν μιμοῦ ὧ ψυχῇ,
πρόσελθε,
πρόσπεσον, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἵνα σὲ
ἀνορθώση,
καὶ βηματίσης ὀρθῶς, τὰς τρίβους τοῦ
Κυρίου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ φρέαρ Δέσποτα ὑπάρχεις βαθύ,
βλῦσόν μοι νάματα,
ἐξ ἀχράντων σου φλεβῶν, ἵν' ὡς ἡ
Σαμαρεῖτις,
μηκέτι πίνων διψῶ· ζωῆς γὰρ ρεῖθρα
βλύζεις.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σιλωὰμ γενέσθω μοι τὰ δάκρυά μου,
Δέσποτα Κύριε,
ἵνα νίψωμαι κάγώ, τὰς κόρας τῆς ψυχῆς
μου,
καὶ ἴδω σὲ νοερῶς, τὸ φῶς τὸ πρὸ
αἰώνων.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσυγκρίτῳ ἔρωτι πανόλβιε, Ξύλον
ποθήσασα,
προσκυνῆσαι τῆς ζωῆς, ἠξίωσαι τοῦ
πόθου·

ἀξίωσον οὖν καμέ, τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεῖθρον Ἰορδάνειον περάσασα, εὗρες
 ἀνάπαυσιν,
 τὴν ἀνώδυνον σαρκός, ἡδονὴν
 ἐκφυγοῦσα·
 ἦς καὶ ἡμᾶς ἐξελοῦ, σαῖς προσευχαῖς
 Ὅσια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ποιμένων ἄριστον Ἀνδρέα σόφε,
 πρόκριτον ὄντα σε,
 πόθῳ δέομαι πολλῶ, καὶ φόβῳ σαις
 πρεσβείαις,
 τῆς σωτηρίας τυχεῖν, καὶ ζωῆς αἰωνίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὲ Τριάς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεόν· Ἄγιος,
 Ἄγιος,
 Ἄγιος εἶ ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα,
 ἀπλῆ οὐσία Μονάς, ἀεὶ προσκυνουμένη.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.**

Ἐκ σοῦ ἠμφιάσατο τὸ φύραμά μου,
 ἄφθορε ἄνανδρε,
 Μητροπάρθενε Θεός, ὁ κτίσας τοὺς
 αἰῶνας·
 καὶ ἦνωσεν ἑαυτῷ, τὴν τῶν ἀνθρώπων
 φύσιν.

Ὡδή ς'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἐβόησα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ Ἄδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου». (Δίς)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ δάκρυα Σωτῆρ τῶν ὀμμάτων μου, καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμούς, καθαρῶς προσφέρω, βοώσης τῆς καρδίας·

ὁ Θεὸς ἡμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί μοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξένευσας ψυχὴ τοῦ Κυρίου σου, ὡσπερ Δαθὰν καὶ Ἀβειρών· ἀλλὰ φεῖσαι κράξον, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· ἵνα μὴ τὸ χάσμα, τῆς γῆς σὲ συγκαλύψῃ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς δάμαλις, ψυχὴ παροιστρήσασα, ἐξωμοιώθης τῷ Ἐφραΐμ·

ὡς δορκὰς ἐκ βρόχων, ἀνάσωσον τὸν βίον,

πτερωθεῖσα πράξει, καὶ νῶ καὶ θεωρία.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ χεὶρ ἡμᾶς, Μωσέως πιστώσεται, ψυχὴ πῶς δύναται Θεός, λεπρωθέντα βίον, λευκάναι καὶ καθάραι· καὶ μὴ ἀπογνῶς σεαυτήν, κἄν ἐλεπρώθῃς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ κύματα, Σωτήρ τῶν πταισμάτων μου,
 ὡς ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρά,
 ἐπαναστραφέντα, ἐκάλυψέ με ἄφνω,
 ὡς τοὺς Αἰγυπτίους, ποτὲ καὶ τοὺς
 τριστάτας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἄγνώμονα, ψυχὴ τὴν προαίρεσιν, ἔσχες
 ὡς πρὶν ὁ Ἰσραήλ·
 τοῦ γὰρ θεοῦ μάννα, προέκρινας
 ἀλόγως,
 τὴν φιλήδονον, τῶν παθῶν ἀδηφαγίαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ ὕεια, κρέα καὶ τοὺς λέβητας, καὶ τὴν
 Αἰγύπτιον τροφήν,
 τῆς ἐπουρανίου, προέκρινας ψυχὴ μου,
 ὡς ὁ πρὶν ἀγνώμων, λαὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ φρέατα, ψυχὴ προετίμησας, τῶν
 Χαναναίων ἐννοιῶν,
 τῆς φλεβὸς τὴν πέτραν, ἐξ ἧς ὁ τῆς
 σοφίας,
 ὡς κρατὴρ προχέει, κρουνοὺς θεολογίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ἐπληξε, Μωσῆς ὁ θεράπων σου,
 ῥάβδῳ τὴν πέτραν τυπικῶς,
 τὴν ζωοποιὸν σου, Πλευρὰν
 προδιετύπου·
 ἐξ ἧς πάντες πόμα, ζωῆς Σωτήρ
 ἀντλοῦμεν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐρεύνησον, ψυχὴ κατασκόπευσον, ὡς
 Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ,
 τῆς κληροδοσίας, τὴν γῆν ὅποια ἐστὶ,
 καὶ κατοίκησον, ἐν αὐτῇ δι' εὐνομίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀνάστηθι, καὶ καταπολέμησον, ὡς Ἰησοῦς
 τὸν Ἀμαλήκ,
 τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, καὶ τοὺς
 Γαβαωνίτας,
 τοὺς ἀπατηλοὺς λογισμοὺς, ἀεὶ νικῶσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Διάβηθι, τοῦ χρόνου τὴν ρέουσαν, φύσιν
 ὡς πρὶν ἢ Κιβωτός,
 καὶ τῆς γῆς ἐκείνης, γενοῦ ἐν κατασχέσει,
 τῆς ἐπαγγελίας ψυχῆ· Θεὸς κελεύει.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ἔσωσας, τὸν Πέτρον βοήσαντα, σῶσον
 προφθάσας με Σωτήρ,
 τοῦ θηρὸς με ῥῦσαι, ἐκτεῖνας σου τὴν
 χεῖρα,
 καὶ ἀνάγαγε τοῦ βυθοῦ τῆς ἁμαρτίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Λιμένα σε, γινώσκω γαλήνιον, Δέσποτα
 Δέσποτα Χριστέ·
 ἀλλ' ἐκ τῶν ἀδύτων, βυθῶν τῆς
 ἁμαρτίας,
 καὶ τῆς ἀπογνώσεώς με, προφθάσας
 ῥῦσαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐγὼ εἶμι, Σωτήρ ἦν ἀπώλεσας, πάλαι
 βασίλειον δραχμῆν·

ἀλλ' ἀνάψας λύχνον, τὸν Πρόδρομόν σου
 Λόγε,
 ἀναζήτησον, καὶ εὐρὲ τὴν σὴν εἰκόνα.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵνα παθῶν, φλογμὸν κατασβέσειας,
 δακρύων ἔβλυζες αἰεὶ,
 ὄχετοὺς Μαρία, ψυχὴν πυρπολουμένη·
 ὧν τὴν χάριν νέμοις, κάμοι τῷ σῷ οἰκέτῃ.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπάθειαν, ἐκθήσω οὐράνιον, δι'
 ἀκροτάτης ἐπὶ γῆς,
 πολιτείας, Μητέρα· διὸ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας,
 ἐκ παθῶν ῥυσθῆναι, προσλήψεως
 δυσώπει.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς Κρήτης σε, Ποιμένα καὶ πρόεδρον,
 καὶ Οἰκουμένης πρεσβευτήν,
 ἐγνωκῶς προστρέχω, Ἄνδρέα καὶ βοῶ
 σοί.

Ἐξελοῦ με Πάτερ, βυθοῦ τῆς ἀμαρτίας.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τριάς εἰμί, ἀπλὴ ἀδιαίρετος, διαιρετὴ
 προσωπικῶς,
 καὶ Μονὰς ὑπάρχω, τῇ φύσει ἠνωμένη.
 Ὁ Πατὴρ φησιν, ὁ Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αίωνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.

Ἡ μήτρα σου, Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε,
 μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς,
 ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων, δυσώπει
 Θεοτόκε,
 ἵνα ταῖς πρεσβείαις, ταῖς σαῖς
 δικαιωθῶμεν.

Ὁ Εἰρμός.

«Ἐβόησα ἐν ὄλῃ καρδία μου, πρὸς τὸν
 οἰκτίρμονα Θεόν,
 καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ Ἄδου κατωτάτου,
 καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου».

Κοντάκιον αὐτόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί
 καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει,
 καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον
 οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς
 ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ
 πάντα πληρῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἰατρεῖον βλέπων
 ἀνεωγμένον, καὶ τὴν ἐκ τούτου τῷ Ἀδὰμ
 πηγάζουσαν ὑγείαν, ἔπαθεν, ἐπλήγη ὁ
 διάβολος, καὶ ὡς
 κινδυνεύων ὠδύρετο, καὶ τοῖς αὐτοῦ
 φίλοις ἀνεβόησε· τί ποιήσω τῷ Υἱῷ τῆς
 Μαρίας; κτείνει μὲ ὁ Βηθλεεμίτης, ὁ
 πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Συναξάριον.**τοῦ Μηναιίου, εἶτα τὸ παρόν.**

Τῇ Πέμπτῃ τῆς πέμπτης Ἑβδομάδος τῶν
 Νηστειῶν,
 κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν, ψάλλομεν
 τὴν Ἀκολουθίαν
 τοῦ Μεγάλου καὶ κατανουκτικοῦ Κανόνος.

Στίχοι. Τρόπους, Ἰησοῦ, κατανύξεως
 δίδου. Ἄδουσι νυνὶ Κανόνα σοὶ τὸν
 Μέγαν.

**Ταις τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου πρεσβείαις, ὁ
 Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

**Εἶτα ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς καὶ
 τὰ Τροπάρια, ὡς ἔπεται, μετὰ τῶν
 μετανοιῶν ἀνὰ ἐκάστῳ.**

Ἦχος πλ. β'.

**Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
 Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.**

Ληστήν τοῦ Παραδείσου Χριστὲ πολίτην,
 ἐπὶ Σταυροῦ σοὶ βοήσαντα,
 τὸ Μνήσθητί μου προαπειργάσω·
 αὐτοῦ τῆς μετανοίας ἀξίωσον κάμῃ τὸν
 ἀνάξιον.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Τὸν Μανωὲ ἀκούεις πάλαι ψυχὴ μου,
 Θεοῦ ἐν φαντασίᾳ γενόμενον,
 καὶ τὸν ἐκ στεῖρας τότε λαβόντα, καρπὸν
 ἐπαγγελίας·
 αὐτοῦ τὸ εὐσεβὲς μιμησώμεθα.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Τὴν τοῦ Σαμψῶν ζηλώσασα ῥαθυμίαν,
 τὴν δόξαν ἀπεκείρω τῶν ἔργων σου,
 ψυχὴ προδοῦσα τοῖς ἄλλοφύλοις,
 διὰ φιληδονίας, τὴν σῶφρονα ζωὴν καὶ
 μακάριον.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γην.

Ὅ πρὶν ἐν σιαγόνι ὄνου νικήσας, τοὺς
 ἄλλοφύλους νυν παρανάλωμα,
 τῆς ἐμπαθοῦς λαγνείας εὐρέθη, ἀλλ'
 ἔκφυγε ψυχὴ μου,
 τὴν μίμησιν, τὴν πρᾶξιν, τὴν χαύνωσιν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Βαράκ καὶ Ἰεφθάε οἱ στρατιάρχαι, κριταὶ
τοῦ Ἰσραὴλ προεκρίθησαν,
μεθ' ὧν Δεβόρρα ἡ ἄρρενόφρων, αὐτῶν
ταῖς ἀριστείαις,
ψυχὴ ἄρρενωθεῖσα κρατύνθητι.

**Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.**

Τὴν Ἰαήλ ἀνδρείαν ἔγνωσ ψυχὴ μου, τὴν
τὸν Σισάρα πρὶν
σκολοπίσασαν, καὶ σωτηρίαν
ἐργασαμένην,
τὸν πάσσαλον ἀκούεις, δι' οὗ σοὶ ὁ
Σταυρὸς εἰκονίζεται.

**Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι
αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.**

Θύσον ψυχὴ θυσίαν ἐπαινουμένην,
πρᾶξιν ὡς θυγατέρα προσάγαγε,
τῆς Ἰεφθάε καθαρωτέραν, καὶ σφάζον
ὥσπερ θῦμα,
τὰ πάθη τῆς σαρκὸς τῷ Κυρίῳ σου.

**Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.**

Τοῦ Γεδεῶν τὸν πόκον νόει ψυχὴ μου, ἐξ
οὐρανοῦ τὴν δρόσον
ὑπόδεξαι, καὶ κύψον ὥσπερ κύων καὶ

πίε,
τὸ νᾶμα τὸ ἐκ νόμου, ῥυέν τῆ ἀποθλίψει
τοῦ γράμματος.

**Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία
τῶν οὐρανῶν.**

Ἦλεὶ τοῦ ἱερέως τὴν καταδίκην, ψυχὴ
μου ἐπεσπάσω δι' ἔνδειαν,
φρενῶν ἀνασχομένη τὰ πάθη, ἐν σοὶ
ὥσπερ ἐκεῖνος,
τὰ τέκνα ἐνεργεῖν τὰ παράνομα.

**Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν
ῥῆμα, καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν
ἐμοῦ.**

Ἐν τοῖς κριταῖς Λευϊτῆς δι' ἐμμελείας, τὴν
ἑαυτοῦ γυναῖκα ταῖς
δώδεκα, φυλαῖς διεῖλε ψυχὴ μου, ἵνα τὸ
μῖσος θριαμβεύση,
τὸ ἐκ Βενιαμὴν τὸ παράνομον.

**Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.**

Ἡ φιλοσόφρων Ἄννα προσευχομένη, τὰ
χείλη μὲν ἐκίνει πρὸς αἴνεσιν,
φωνὴ δὲ ταύτης οὐκ ἐξηχεῖτο· ἀλλ' ὅμως

στεῖρα οὔσα,
Υἱὸν τῆς προσευχῆς τίκτει ἄξιον.

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.**

Ἐν τοῖς κριταῖς ὁ Ἄννης ἐκρίθη γόνος, ὁ
μέγας Σαμουήλ,
ὄν ἐθρέψατο, ἡ Ἄρμαθὲμ ἐν οἴκῳ Κυρίου,
αὐτὸν ζήλου ψυχὴ μου,
καὶ κρίναι πρὸς τῶν ἄλλων τὰ ἔργα σου.

**Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς
ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.**

Δαυΐδ εἰς Βασιλέα ἐκλελεγμένος,
βασιλικῶς ἐχρίσθη τῷ κέρατι,
τοῦ θείου μύρου· σὺ οὖν ψυχὴ μου, τὴν
ἄνω Βασιλείαν εἰ θέλεις,
μύρω χρῖσαι τοῖς δάκρυσιν.

**Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.**

Ἐλέησον τὸ πλάσμα σου Ἐλεῆμον,
οἴκτειρον τῶν χειρῶν σου
τὸ ποίημα, καὶ φεῖσαι πάντων
ἡμαρτηκότων,
κάμοῦ τοῦ ὑπὲρ πάντας, τοῖς σοῖς
ὑπεριδόντος προστάγμασι.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄναρχω καὶ γεννήσει τε καὶ προόδω,
 Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα,
 Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμνῶ τὸ
 συνεκλάμπον Πατρί τε, κ
 αὶ Υἱῷ, Πνεῦμα Ἅγιον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ὑπερ φύσιν Τόκον σου
 προσκυνοῦμεν, τὴν κατὰ φύσιν δόξαν
 τοῦ
 βρέφους σου, μὴ διαιροῦντες
 Θεογεννητορ· ὁ εἷς γὰρ τῷ προσώπῳ,
 διττὸς ὁμολογεῖται ταῖς φύσεσιν.

Εἶθ οὕτω τὰς λοιπὰς Ὁδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμὸς.

«Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδίκησαμεν
 ἐνώπιόν σου,
 οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ
 ἐποιήσαμεν· καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν.
 Ἀλλὰ μὴ παραδῶῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν
 Πατέρων Θεός». (Δίς)

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡμάρτηκα, ἐπλημμέλησα, καὶ ἠθέτησα
 τὴν ἐντολήν σου·
 ὅτι ἐν ἀμαρτίαις προήχθην, καὶ
 προσέθηκα τοῖς μῶλωψι τραῦμα ἐμοί,

ἀλλ' αὐτὸς μὲ ἐλέησον ὡς εὐσπλαγχνος,
ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰ κρύφια τῆς καρδίας μου, ἐξηγόρευσά
σοι τῷ Κριτῇ μου· ἴδε μου τὴν ταπείνωσιν,
ἴδε καὶ τὴν θλιψίν μου, καὶ πρόσχες τῇ
κρίσει μου νῦν· καὶ αὐτὸς μὲ ἐλέησον
ὡς εὐσπλαγχνος ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σαοὺλ ποτέ, ὡς ἀπώλεσε, τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ψυχὴ τὰς ὄνους,
πάρεργον τὸ βασιλείον εὔρε, πρὸς
ἀνάρρησιν.

Ἄλλ' ὄρα μὴ λάθῃς σαυτήν, τὰς
κτηνώδεις ὀρέξεις σου, προκρίνουσα τῆς
βασιλείας Χριστοῦ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυῖδ ποτέ, ὁ πατρόθεος, εἰ καὶ ἤμαρτε
διττῶς ψυχὴ μου,
βέλει μὲν τοξευθεὶς τῆς μοιχείας, τῷ δὲ
δόρατι ἀλοῦς
τῆς τοῦ φόνου ποινῆς. Ἄλλ' αὐτὴ τὰ
βαρύτερα τῶν ἔργων νοσεῖς, ταῖς κατὰ
γνώμην ὀρμαῖς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Συνῆψε μὲν, ὁ Δαυῖδ ποτέ, ἀνομήματι
τὴν ἀνομίαν,
φόνῳ γὰρ τὴν μοιχείαν ἐκίρνα, τὴν
μετάνοιαν εὐθύς παραδείξας διπλῆν.
Ἄλλ' αὐτὴ πονηρότερα εἰργάσω ψυχὴ, μὴ

μεταγνοῦσα Θεῶ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δαυΐδ ποτὲ ἀνεστήλωσε,
συγγραψάμενος ὡς ἐν εἰκόνι,
ὕμνον, δι' οὗ τὴν πρᾶξιν ἐλέγχει, ἦν
εἰργάσατο κραυγάζων.

Ἐλέησόν με, σοὶ γὰρ μόνῳ ἐξήμαρτον, τῷ
πάντων Θεῶ· αὐτὸς καθάρισόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ Κιβωτός, ὡς ἐφέρετο, ἐπιδίφριος ὁ Ζᾶν
ἐκεῖνος,

ὄτε ἀνατραπέντος τοῦ μόσχου, μόνον
ἤψατο, Θεοῦ ἐπειράθη ὀργῆς.

Ἄλλ' αὐτοῦ τὴν αὐθάδειαν φυγοῦσα
ψυχὴ, σέβου τὰ Θεῖα καλῶς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀκήκοας, τοῦ Ἀβεσσαλώμ, πῶς τῆς
φύσεως ἀντεξανέστη·

ἔγνωσ τὰς ἐναγεῖς αὐτοῦ πράξεις, αἷς
ἐξύβρισε, τὴν κοίτην Δαυΐδ τοῦ πατρός.
Ἄλλ' αὐτὴ ἐμιμήσω, τὰς αὐτοῦ ἐμπαθεῖς,
καὶ φιληδόνους ὀρμάς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπέταξας, τὸ ἀδούλωτον, σοῦ ἀξίωμα τῷ
σώματί σου·

ἄλλον γὰρ Ἀχιτόφελ εὐροῦσα τὸν ἐχθρὸν
ψυχὴ, συνῆλθες ταις τούτου βουλαῖς·

ἄλλ' αὐτὰς διεσκέδασεν, αὐτὸς ὁ
Χριστός, ἵνα σὺ πάντων σωθῆς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Σολομῶν, ὁ θαυμάσιος, ὁ καὶ χάριτος
σοφίας πλήρης,
οὗτος τὸ πονηρὸν ἐναντίον, τοῦ Θεοῦ
ποτέ, ποιήσας ἀπέστη αὐτοῦ·
ὦ αὐτὴ τὸν ἐπάρατόν σου βίον, ψυχὴ
προσαφωμοίωσας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ταῖς ἡδοναῖς, ἐξελκόμενος, τῶν παθῶν
αὐτοῦ κατερρύπουτο, οἴμοι!
ὁ ἐραστής τῆς σοφίας, ἐραστής πορνῶν
γυναικῶν, καὶ ξένος Θεοῦ·
ὄν αὐτὴ ἐμιμήσω, κατὰ νοῦν ὦ ψυχὴ,
ἡδυπαθείαις αἰσχροῖς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ῥοβοάμ, παρεζήλωσας, ἀλογήσαντα
βουλής πατρώας,
ἅμα δὲ καὶ τὸν κάκιστον δοῦλον,
Ἱεροβοάμ, τὸν πρὶν ἀποστάτην ψυχῆ.
Ἄλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν, καὶ κράζε Θεῷ.
Ἡμαρτον οἴκτειρόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Ἀχαάβ παρεζήλωσας, τοῖς μιάσμασι
ψυχῆ μου, οἴμοι!
γέγονας σαρκικῶν μολυσμάτων,
καταγώγιον καὶ σκεῦος αἰσchrὸν τῶν
παθῶν.

Ἄλλ' ἐκ βάθους σου στέναξον, καὶ λέγε
Θεῷ, τὰς ἀμαρτίας σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐκλείσθη σοί, Οὐρανὸς ψυχῆ, καὶ λιμὸς
Θεοῦ κατέλαβέ σε,

ὄτε τοῖς Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίστου, ὡς ὁ
Ἄχαάβ, ἠπείθησας λόγοις ποτέ.
Ἄλλὰ τὴ Σαραφθίαν μιμουμένη, θρέψον
Προφήτου ψυχὴν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Μανασσῆ, ἐπεσώρευσας, τὰ
ἐγκλήματα τῆ προαιρέσει,
στήσασα ὡς βδελύγματα πάθη, καὶ
πληθύνουσα ψυχὴ, προσωχθίσματα·
Ἄλλ' αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν, ζηλοῦσα
θερμῶς, κτῆσαι κατάνυξιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Προσπίπτω σοί, καὶ προσάγω σοι, ὥσπερ
δάκρυα τὰ ῥήματά μου·
Ἥμαρτον, ὡς ἤμαρτε Πόρνη, καὶ
ἠνόμησα, ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐπὶ γῆς.
Ἄλλ' οἰκτείρησον Δέσποτα τὸ ποίημά
σου, καὶ ἀνακάλεσαί με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κατέχρωσα, τὴν εἰκόνα σου, καὶ
παρέφθειρα τὴν ἐντολήν σου·
ὄλον ἀπημαυρώθη τὸ κάλλος, καὶ τοῖς
πάθεσιν ἐσβέσθη Σωτὴρ ἡ λαμπάς.
Ἄλλ' οἰκτείρας ἀπόδος μοι, ὡς ψάλλει
Δαυΐδ τὴν ἀγαλλίασιν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐπίστρεψον, μετανόησον, ἀνακάλυψον
τὰ κεκρυμμένα·
λέγε Θεῷ τῷ τὰ πάντα εἰδότε· Σὺ
γινώσκεις μου τὰ κρύφια μόνε Σωτὴρ·
καὶ αὐτὸς με ἐλέησον, ὡς ψάλλει Δαυΐδ,

κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἐξέλιπον, αἱ ἡμέραι μου, ὡς ἐνύπνιον
ἐγειρομένου·
ὄθεν ὡς Ἐζεκίας δακρύω, ἐπὶ κλίνης μου
προσθῆναί μοι χρόνους ζωῆς.
Ἄλλὰ τίς Ἡσαΐας, παραστήσεται μοι
ψυχή, εἰμὴ ὁ πάντων Θεός;

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βοήσασα, πρὸς τὴν ἄχραντον,
Θεομήτορα πρὶν ἀπεκρούσω, λύσσαν
παθῶν βιαίων ὀχλούντων,
καὶ κατήσχυνας, ἐχθρὸν τὸν πτερνίσαντα.
Ἄλλὰ δὸς νῦν βοήθειαν ἐκ θλίψεως,
κάμοι τῷ δούλῳ σου.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅν ἔστερξας, ὃν ἐπόθησας, οὔτινος κατ'
ἶχνος ἦκες,
οὔτος τὴν μετάνοιαν εὔρε, καὶ
δεδώρηται, ὡς μόνος Θεὸς συμπαθής.
ὃν ἀπαύστως ἰκέτευε, παθῶν
λυτρωθῆναι ἡμᾶς, καὶ περιστάσεων.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς πίστεως ἐν τῇ πέτρα με, ταις
πρεσβείαις σου στήριξον Πάτερ,
φόβῳ μὲ τῷ ἐνθέῳ τειχίζων, καὶ
μετάνοιαν, Ἄνδρέα παράσχου μοι νυν,
δυσωπῶ σε καὶ ῥῦσαί με, παγίδος

ἐχθρῶν, τῶν ἐκζητούντων με.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τριάς ἀπλή, ἀδιαίρετε, ὁμοούσιε καὶ
φύσις μία, φῶτα καὶ φῶς,
καὶ ἅγια τρία, καὶ ἐν ἅγιον, ὑμνεῖται Θεὸς
ἡ Τριάς.

Ἄλλ' ἀνύμνησον, δόξασον, ζωὴν καὶ ζωάς,
ψυχὴ τὸν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.

Ἕμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε Θεογεννήτορ,
ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, ἀπεκύησας
τὸν ἕνα Υἱὸν καὶ Θεόν·
καὶ αὐτὴ προηνέωξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῆ τᾶ
ἐπουράνια.

Τὰ Τριώδια.

ᾠδὴ η' Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
φρίττουσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις,
καὶ τρέμουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις,
ὑμνεῖτε Ἱερεῖς,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

**Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.**

Ὡς ἄνθρακες τοῦ πυρός τοῦ αὔλου,
 συμφλέξατε τὰ ὑλώδη μου πάθη,
 ἀνάπτοντές μοι νυν, τὸν ἔρωτα τῆς θείας,
 Ἀπόστολοι ἀγάπης.

**Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
 ὑπὲρ ἡμῶν.**

Τὰς σάλπιγγας τὰς εὐήχους τοῦ Λόγου,
 τιμήσωμεν, δι' ὧν πέπτωκε
 τείχη, ἀνίδρυτα ἐχθροῦ, καὶ τῆς
 θεογνωσίας, ἐδράσθησαν ἐπάλξεις.

**Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
 ὑπὲρ ἡμῶν.**

Ἰνδάλματα ἐμπαθῆ τῆς ψυχῆς μου,
 συντρίψατε οἱ ναοὺς τε καὶ στήλας,
 συντρίψαντες ἐχθροῦ, Ἀπόστολοι
 Κυρίου, ναοὶ ἡγιασμένοι.

Θεοτοκίον.

Ἐχώρησας τὸν ἀχώρητον φύσει,
 ἐβάστασας τὸν βαστάζοντα πάντα,
 ἐθήλασας Ἀγνή, τὸν τρέφοντα τὴν Κτίσιν,
 Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Εἰρμός, καὶ ἦχος ὁ αὐτός.

«**Τ**οῦ Πνεύματος τη ἀρχιτεκτονία,
 δειμάμενοι πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν,
 Ἀπόστολοι Χριστοῦ, ἐν ταύτῃ εὐλογεῖτε,
 Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

**Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
 ὑπὲρ ἡμῶν.**

Σαλπίσαντες σάλπιγξι τῶν δογμάτων,
 κατέστρεψαν οἱ Ἀπόστολοι πᾶσαν,

πλάνην είδωλικήν, Χριστόν
 ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
 ὑπὲρ ἡμῶν.**

Ἀπόστολοι ἢ καλὴ μετοικία, οἱ ἔφοροι
 Κόσμου, καὶ τῶν Οὐρανῶν πολῖται,
 τοὺς ὑμᾶς ἀεὶ ἀνευφημοῦντας,
 λυτρῶσατε κινδύνων.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τρισήλιε παμφαῆς θεαρχία, ὁμόδοξε καὶ
 ὁμόθρονε φύσις,
 Πατὴρ ὁ παντουργός, Υἱὲ καὶ Θεῖον
 Πνεῦμα, ὑμῶν σε εἰς αἰῶνας.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.**

Ὡς ἔντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον,
 ὑμνήσωμεν τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα,
 ἀπαύστως οἱ λαοί, τὴν μόνην μετὰ τόκον,
 Μητέρα καὶ Παρθένον.

Τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Ἦχος πλ.β'. Ὁ Εἰρμός.

«Ὁν Στρατιαί, οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ
 φρίττει τὰ Χερουβίμ,
 καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις
 ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε,
 καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας». (Δίς)

Τροπάρια.**Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.**

Ἡμαρτηκότα, Σωτὴρ ἐλέησον, διέγειρόν μου τὸν νοῦν,
 πρὸς ἐπιστροφὴν, δέξαι μετανοοῦντα,
 οἰκτείρησον βοῶντα·
 Ἡμαρτὸν σοι μόνω, ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ διφρηλάτης, Ἡλίας, ἄρματι, ταῖς ἀρεταῖς ἐπιβάς, ὡς εἰς οὐρανόν, ἤγετο ὑπεράνω, ποτὲ τῶν ἐπιγείων· τούτου οὖν ψυχὴ μου, τὴν ἄνοδον ἀναλογίζου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ρεῖθρον πρότερον, τη μηλωτῇ Ἡλιοῦ, δι' Ἐλισσαιέ, ἔστη ἔνθα καὶ ἔνθα· αὐτὴ δὲ ὦ ψυχὴ μου, ταύτης οὐ μετέσχεσ, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἐλισσαῖος, ποτὲ δεξάμενος, τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ, ἔλαβε διπλῆν, χάριν παρὰ Κυρίου, αὐτὴ δὲ ὦ ψυχὴ μου, ταύτης οὐ μετέσχεσ, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ Σωμανῖτις, ποτὲ τὸν δίκαιον, ἐξένισεν ὦ ψυχὴ, γνώμη ἀγαθῇ· σὺ δὲ οὐκ εἰσωκίσω, οὐ ξένον, οὐχ

ὀδίτην,
ὄθεν τοῦ Νυμφῶνος, ριφήση ἔξω
θρηνωδοῦσα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοῦ Γιεζῆ, ἐμιμήσω τάλαινα, τὴν γνώμην
τὴν ῥυπαράν, πάντοτε ψυχὴ·
οὗ τὴν φιλαργυρίαν, ἀπώθου κἂν ἐν
γῆρει·

φεῦγε τῆς γεέννης, τὸ πῦρ ἐκστᾶσα τῶν
κακῶν σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σὺ τὸν Ὀζιαν, ψυχὴ ζηλώσασα, τὴν
τούτου λέπραν ἐν σοί,
ἔσχες ἐν διπλῶ· ἄτοπα γὰρ λογίζη,
παράνομα δὲ πράττεις·
ἄφες ἃ κατέχεις, καὶ πρόσδραμε τῇ
μετανοίᾳ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τοὺς Νινευίτας, ψυχὴ ἀκήκοας,
μετανοοῦντας Θεῶ, σάκκῳ καὶ σποδῶ·
τούτους οὐκ ἐμιμήσω, ἀλλ' ὥφθης
σκαιοτέρα,
πάντων τῶν πρὸ νόμου, καὶ μετὰ νόμον
ἐπταικότων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν ἐν τῷ λάκκῳ, βορβόρου ἤκουσας,
ἱερεμίαν ψυχὴ, πόλιν τὴν Σιών,
θρήνοις καταβοῶντα, καὶ δάκρυα
ζητοῦντα,
μίμησαι τὸν τούτου, θρηνώδη βίον καὶ

σωθήση.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Ἰωνάς, εἰς Θαρσεῖς ἀπέδραμε,
προγνοὺς τὴν ἐπιστροφὴν,
τῶν Νινευϊτῶν· ἔγνω γὰρ ὡς προφήτης,
Θεοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν,
ὄθεν παρεζήλου, τὴν προφητείαν μὴ
ψευσθῆναι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸν Δανιήλ, ἐν τῷ λάκκῳ ἤκουσας, πῶς
ἔφραξεν ὡ ψυχὴ,
στόματα θηρῶν, ἔγνωκας πῶς οἱ Παῖδες,
οἱ περὶ Ἀζαρίαν,
ἔσβεσαν τῇ πίστει, καμίνου φλόγα
καιομένης.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς παλαιᾶς, Διαθήκης ἅπαντας,
παρήγαγόν σοι ψυχὴ,
πρὸς ὑπογραμμόν· μίμησαι τῶν δικαίων,
τὰς φιλοθέους πράξεις·
ἔκφυγε δὲ πάλιν, τῶν πονηρῶν τὰς
ἀμαρτίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Δικαιοκρῖτα, Σωτὴρ ἐλέησον, καὶ ρῦσαι
με τοῦ πυρός, καὶ τῆς ἀπειλῆς,
ἧς μέλλω ἐν τῇ κρίσει, δικαίως
ὑποστῆναι·
ἄνες μοὶ πρὸ τέλους, δι' ἀρετῆς καὶ
μετανοίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ Ληστής ἐκβοῶ σοι τὸ Μνήσθητι· ὡς
 Πέτρος κλαίω πικρῶς·
 Ἴνες μοι, Σωτήρ, κράζω ὡς ὁ
 Τελώνης· δακρύω ὡς ἡ Πόρνη·
 δέξαι μου τὸν θρῆνον, καθὼς ποτὲ τῆς
 Χαναναίας.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν σηπεδόνα, Σωτήρ, θεράπευσον τῆς
 ταπεινῆς μου ψυχῆς,
 μόνε ἰατρέ· μάλαγμά μοι ἐπίθες καὶ
 ἔλαιον καὶ οἶνον,
 ἔργα μετανοίας, κατάνυξιν μετὰ
 δακρύων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Χαναναίαν κάγω μιμούμενος,
 Ἐλέησόν με, βοῶ, τῷ Υἱῷ Δαυΐδ·
 ἄπτομαι τοῦ κρασπέδου ὡς ἡ
 Αἰμορροοῦσα·
 κλαίω ὡς ἡ Μάρθα καὶ Μαρία ἐπὶ
 Λαζάρου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὸ τῶν δακρύων, Σωτήρ, ἀλάβαστρον ὡς
 μύρον κατακενῶν
 ἐπὶ κεφαλῆς κράζω σοι ὡς ἡ Πόρνη τὸν
 ἔλεον ζητοῦσα·
 δέησιν προσάγω καὶ ἄφεσιν αἰτῶ λαβεῖν
 με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Εἰ καὶ μηδεὶς ὡς ἐγώ σοι ἥμαρτεν, ἀλλ'
 ὅμως δέξαι κάμέ, εὐσπλαγχνε
 Σωτήρ, φόβω μετανοοῦντα καὶ πόθω

κεκραγότα·

Ἕμαρτόν σοι μόνω, ἠνόμησα, ἐλέησόν
με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Φεῖσαι, Σωτήρ, τοῦ ἰδίου πλάσματος καὶ
ζήτησον ὡς ποιμὴν
τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον· πλανηθέντα
ἐξάρπασον τοῦ λύκου,
ποίησόν με θρέμμα ἐν τῇ νομῇ τῶν σῶν
προβάτων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὅταν Κριτῆς καθίσῃς ὡς εὐσπλαγχνος καὶ
δείξῃς τὴν φοβερὰν δόξαν
σου Χριστέ, ὦ ποῖος φόβος τότε! καμίνου
καιομένης,
πάντων δειλιώντων τὸ ἄστεκτον τοῦ
βήματός σου.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τοῦ Φωτός, τοῦ ἀδύτου Μήτηρ σε,
φωτίσασα σκοτασμοῦ,
ἔλυσε παθῶν· ὅθεν εἰσδεδεγμένη, τοῦ
Πνεύματος τὴν χάριν,
φώτισον Μαρία, τοὺς σὲ πιστῶς
ἀνευφημοῦντας.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θαῦμα καινόν, κατιδῶν ἐξίστατο, ὁ θεῖος
ὄντως ἐν σοί, Μῆτερ Ζωσιμας,
Ἄγγελον γὰρ ἐώρα, ἐν σώματι καὶ
θάμβους·
ὅλος ἐπληροῦτο, Χριστὸν ὑμνῶν εἰς τοὺς

αἰῶνας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς παρρησίαν, ἔχων πρὸς Κύριον,
 Ἀνδρέα Κρήτης σεπτόν,
 κλέος δυσωπῶ, πρέσβευε τοῦ δεσμοῦ
 με, τῆς ἀνομίας λύσιν,
 νῦν εὐρεῖν εὐχαῖς σου, Διδάσκαλε, Ὅσιων
 δόξα.

**Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον
 Πνεῦμα.**

Ἄναρχε Πάτερ, Υἱὲ συνάναρχε,
 Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα τὸ εὐθές,
 Λόγου Θεοῦ Γεννηῆτορ, Πατρὸς ἀνάρχου
 Λόγε,
 Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, Τριάς Μονὰς
 ἐλέησόν με.

**Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.**

Ὡς ἐκ βαφῆς, ἀλουργίδος, Ἄχραντε, ἡ
 νοητὴ πορφυρὶς τοῦ Ἐμμανουήλ,
 ἔνδον ἐν τῇ γαστρὶ σου ἡ σὰρξ
 συνεξυφάνθη·
 ὄθεν Θεοτόκον, ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ
 προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
 Ὁ Εἰρμός.**

«Ὁν Στρατιαί, οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ

φρίττει τὰ Χερουβίμ,
καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοή καὶ κτίσις
ὕμνεῖτε, εὐλογεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας».

Τὰ Τριώδια. Ὁδη θ'
Ἦχος πλ. δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

**Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὕπὲρ ἡμῶν.**

Πηγαὶ τοῦ σωτηρίου, νάματος
δειχθέντες, τὴν ἐκτακεῖσαν ψυχὴν μου,
Ἀπόστολοι, τῆς ἀμαρτίας τῆ δίψη,
καταδροσίσατε.

**Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὕπὲρ ἡμῶν.**

Νηχόμενον πελάγει, τῷ τῆς ἀπωλείας,
καὶ ὑποβρύχιον ἤδη γενόμενον,
σὴ δεξιᾷ, ὡς τὸν Πέτρον, Κύριε σῶσόν με.

**Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὕπὲρ ἡμῶν.**

Ὡς ἄλας τῶν νοστίμων, ὄντες
διδαγμάτων, τὴν σηπεδόνα νοός μου
ξηράνατε, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸ σκότος,
ἀποδιώξατε.

Θεοτοκίον.

Χαρὰν ὡς τετοκυῖα, πένθος μοὶ
παράσχου, δι' οὗ τὴν θείαν παράκλησιν
Δέσποινα,

έν τῇ μελλούσῃ ἡμέρα εὐρεῖν
δυνήσομαι.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

«Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς μεσίτιν, πᾶσαι
γενεαὶ μεγαλύνομεν·
σωματικῶς γὰρ ἐσκήνωσεν ἐν σοί, τὸ
πλήρωμα Παρθένε τῆς θεότητος».

**Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.**

Σὲ τὸ εὐκλεές τῶν Ἀποστόλων, σύστημα
ῥοδαῖς μεγαλύνομεν· τῆς
οἰκουμένης φωστῆρες γὰρ φαιδροῖ,
ἐδείχθητε τὴν πλάνην ἐκδιώκοντες.

**Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.**

Εὐαγγελικὴ ὑμῶν σαγήνη, λογικοὺς
ἰχθύας ἀγρεύοντες,
αὐτοὺς προσφέρετε πάντοτε Χριστῷ,
ὁψώνιον Ἀπόστολοι μακάριοι.

**Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.**

Ἐν τῇ πρὸς Θεὸν ὑμῶν αἰτήσει, μέμνησθε
ἡμῶν Ἀπόστολοι,
ἀπὸ παντὸς λυτρωθῆναι πειρασμοῦ,
δεόμεθα, τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντας ὑμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὲ τὴν τρισυπόστατον Μονάδα, Πάτερ,
καὶ Υἱὲ σὺν τῷ Πνεύματι,
ἓνα Θεὸν ὁμοούσιον ὑμῶν, Τριάδα

ὁμοδύναμον καὶ ἄναρχον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν παιδοτόκον καὶ Παρθένον, πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζομεν,
ὡς διὰ σοῦ λυτρωθέντες τῆς ἀρᾶς· χαρὰν γὰρ ἡμῖν ἔτεκες τὸν Κύριον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Ὦδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἄσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἢ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἢ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διὸ σὲ πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.» **(Δίς)**

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ νοῦς τετραυμάτισται, τὸ σῶμα μεμαλάκισται, νοσεῖ τὸ πνεῦμα, ὁ λόγος ἠσθένησεν, ὁ βίος νενέκρωται, τὸ τέλος ἐπὶ θύραις· διὸ μοὶ τάλαινα ψυχὴ, τί ποιήσεις ὅταν ἔλθῃ, ὁ Κριτῆς ἀνερευνησαὶ τὰ σά;

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μωσέως παρήγαγον, ψυχὴ, τὴν κοσμογένεσιν, καὶ ἐξ ἐκείνου, πᾶσαν ἐνδιάθετον, γραφὴν ἱστοροῦσάν σοι, δικαίους καὶ ἀδίκους· ὧν τοὺς δευτέρους, ὧ ψυχὴ, ἐμιμήσω, οὐ

τοὺς πρώτους, εἰς Θεὸν ἔξαμαρτήσασα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Νόμος ἠσθένησεν, ἀργεῖ τὸ
Εὐαγγέλιον, Γραφή δὲ πᾶσα,
ἐν σοὶ παρημέληται, Προφῆται
ἠτόνησαν, καὶ πᾶς δικαίου λόγος·
αἱ τραυματίαι σου, ὦ ψυχὴ,
ἐπληθύνθησαν, οὐκ ὄντος, ἱατροῦ τοῦ
ὑγιοῦντός σε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τῆς Νέας παράγω σοι Γραφῆς τὰ
ὑποδείγματα, ἐνάγοντά σε, ψυχὴ,
πρὸς κατάνυξιν· δικαίους οὖν ζήλωσον,
ἁμαρτωλοὺς ἐκτρέπου,
καὶ ἐξιλέωσαι Χριστὸν, προσευχαῖς τε καὶ
νηστείαις, καὶ ἀγνεΐα καὶ σεμνότητι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, σαρκὶ
προσομιλήσας μοι, καὶ πάντα ὅσα,
ὑπάρχει τῆς φύσεως, βουλήσει
ἐπλήρωσε, τῆς ἁμαρτίας δίχα·
ὑπογραμμὸν σοι, ὦ ψυχὴ, καὶ εἰκόνα
προδεικνύων, τῆς αὐτοῦ
συγκαταβάσεως.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, καλέσας πρὸς
μετάνοιαν, ληστὰς καὶ πόρνας·
ψυχὴ μετανόησον, ἡ θύρα ἠνέωκται τῆς
Βασιλείας ἤδη·
καὶ προαρπάζουσιν αὐτὴν Φαρισαῖοι καὶ

Τελῶναι καὶ μοιχοὶ μεταποιούμενοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς Μάγους ἔσωσε, Ποιμένας
 συνεκάλεσε, Νηπίων δήμους,
 ἀπέδειξε Μάρτυρας, Πρεσβύτην
 ἐδόξασε, καὶ γηραλέαν Χήραν·
 ὧν οὐκ ἐζήλωσας, ψυχὴ, οὐ τὰς πράξεις,
 οὐ τὸν βίον· ἀλλ' οὐαὶ σοι ἐν τῷ
 κρίνεσθαι!

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Νηστεύσας ὁ Κύριος, ἡμέρας
 τεσσαράκοντα, ἐν τῇ ἐρήμῳ,
 ὕστερον ἐπείνασε, δεικνὺς τὸ
 ἀνθρώπινον. Ψυχὴ, μὴ ἀθυμῆσης·
 ἂν σοι προσβάλη ὁ ἐχθρός, προσευχαῖς
 τε καὶ νηστείαις, ἐκ ποδῶν
 ἀποκρουσθήτω σοι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Χριστὸς ἐπειράζετο, Διάβολος
 ἐπείραζε· δεικνὺς τοὺς λίθους,
 ἵνα ἄρτοι γένωνται· εἰς ὄρος ἀνήγαγεν
 ἰδεῖν τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου πάσας ἐν
 ριπῇ.

Φοβοῦ, ὦ ψυχὴ, τὸ δράμα· νῆφε, εὐχου,
 πᾶσαν ὥραν Θεῷ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τρυγῶν ἢ φιλέρημος, φωνὴ βοῶντος
 ἤχησε, Χριστοῦ ὁ λύχνος,
 κηρύττων μετάνοιαν· Ἡρώδης ἠνόμησε,
 σὺν τῇ Ἡρωδιάδι.

Βλέπε, ψυχὴ μου, μὴ παγῆς, τῶν ἀνόμων

ταῖς παγίσιν, ἀλλ' ἀσπάζου τὴν
μετάνοιαν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν ἔρημον ὤκησεν, ὁ Πρόδρομος τῆς
χάριτος·

καὶ Ἰουδαία πᾶσα καὶ Σαμάρεια
ἀκούοντες ἔτρεχον
καὶ ἐξωμολογοῦντο τὰς ἀμαρτίας
ἐαυτῶν, βαπτιζόμενοι προθύμως· οὓς
αὕτη οὐκ ἐμιμήσω, ψυχὴ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ γάμος μὲν τίμιος, ἡ κοίτη δὲ ἀμίαντος·
ἀμφότερα γὰρ, Χριστὸς προευλόγησε,
σαρκὶ ἐστιώμενος,
ἐν τῆς Κανᾶ τῷ γάμῳ, τὸ ὕδωρ οἶνον
ἐκτελῶν, καὶ δεικνύων πρῶτον θαῦμα,
ἵνα σὺ μετατεθῆς, ὦ ψυχὴ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Παράλυτον ἔσφιγξε, Χριστὸς τὴν κλίνην
ἄραντα, καὶ νεανίσκον,
θανόντα ἐξήγειρε, τῆς χήρας τὸ κῆμα,
καὶ τοῦ Ἐκατοντάρχου, καὶ Σαμαρείτιδι
φανεῖς,
τὴν ἐν πνεύματι λατρείαν, σοί, ψυχὴ,
προεζωγράφησεν.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Αἰμόρρουν ἰάσατο, ἀφῆ κρασπέδου
Κύριος· λεπρούς καθῆρε, τυφλοὺς καὶ
χωλεύοντας,
φωτίσας ἀνώρθωσε, κωφοὺς τε καὶ
ἀλάλους, καὶ τὴν συγκύπτουσαν χαμαὶ,

ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ, ἵνα σὺ σωθῆς,
ἀθλία ψυχή.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς νόσους ἰώμενος, πτωχοῖς
εὐηγγελίζετο, Χριστὸς ὁ Λόγος·
κυλλοὺς ἐθεράπευσε, τελώναις
συνήσθιεν, ἁμαρτωλοῖς ὠμίλει·
τῆς Ἰαεῖρου θυγατρὸς, τὴν ψυχὴν
προμεταστᾶσαν, ἐπανήγαγεν ἀφ᾽ ἧ τῆς
χειρός.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τελώνης ἐσώζετο, καὶ Πόρνη
ἐσωφρόνιζε, καὶ Φαρισαῖος,
αὐχῶν κατεκρίνετο· ὁ μὲν γάρ, Ἰλάσθητι,
ἡ δέ, Ἐλέησόν με·

ὁ δὲ ἐκόμπαζε βοῶν· Ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ
σοι· καὶ ἐξῆς τὰ τῆς ἀνοίας ρητά.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ζακχαῖος Τελώνης ἦν, ἀλλ' ὅμως
διεσώζετο, καὶ Φαρισαῖος,
ὁ Σίμων ἐσφάλλετο, καὶ Πόρνη ἐλάμβανε,
τὰς ἀφεσίμους λύσεις,
παρὰ τοῦ ἔχοντος ἰσχὺν, ἀφιέναι
ἁμαρτίας· ὄν, ψυχή, σαυτῇ ἰλέωσαι.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὴν Πόρνην, ὧ τάλαινα, ψυχή μου, οὐκ
ἐζήλωσας, ἥτις λαβοῦσα,
μύρου τὸ ἀλάβαστρον, σὺν δάκρυσιν
ἤλειψε, τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου·
ἐξέμαξε δὲ ταῖς θριξί, τῶν ἀρχαίων
ἐγκλημάτων, τὸ χειρόγραφον ῥηγνύοντος

αὐτῇ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Τὰς πόλεις, αἷς ἔδωκε, Χριστὸς τὸ
Εὐαγγέλιον, ψυχὴ μου ἔγνωσ,
ὅπως κατηράθησαν· φοβοῦ τὸ
ὑπόδειγμα, μὴ γένη ὡς ἐκεῖναι·
ταῖς ἐν Σοδόμοις γὰρ αὐτὰς, ὁ Δεσπότης
παρεικάσας, ἕως Ἄδου κατεδίκησε.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Μὴ χείρων, ὧ ψυχὴ μου, φανῆς δι'
ἀπογνώσεως, τῆς Χανααναίας,
τὴν πίστιν ἀκούσασα. δι' ἧς τὸ
θυγάτριον, λόγῳ Θεοῦ ἰάθη.

Υἱὲ Δαυΐδ, σῶσον κάμέ, ἀναβόησον ἐκ
βάθους, τῆς καρδίας, ὡς ἐκείνη, Χριστῷ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Σπλαγχνίσθητι, σῶσόν με· Υἱὲ Δαυΐδ,
ἐλέησον, ὁ δαιμονῶντας,
λόγῳ ἰασάμενος· φωνὴν δὲ τὴν
εὐσπλαγχνον, ὡς τῷ Ληστῇ,
μοι φράσον· Ἀμήν σοι λέγω, μετ' ἐμοῦ,
ἔση ἐν τῷ Παραδείσῳ, ὅταν ἔλθω ἐν τῇ
δόξῃ μου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ληστής κατηγορεῖ σοι, Ληστής ἐθεολόγει
σοι· ἀμφότεροι γὰρ, σταυρῷ
συνεκρέμαντο.

Ἄλλ' ὧ Πολυεύσπλαγχνε, ὡς τῷ πιστῷ
Ληστῇ σου, τῷ ἐπιγνόντι σε
Θεόν, κάμοι ἄνοιξον τὴν θύραν, τῆς

ένδόξου βασιλείας σου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἡ Κτίσις συνείχετο, σταυρούμενόν σε
βλέπουσα ὄρη καὶ πέτραι,
φόβῳ διερρήγγυντο· καὶ γῆ συνεσείετο,
καὶ Ἄδης ἐγυμνοῦτο·
καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, ἐν ἡμέρα,
καθορῶν σε, Ἰησοῦ προσηλωμένον σαρκί.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἀξίους μετανοίας, καρπούς μὴ ἀπαιτήσης
με· ἡ γὰρ ἰσχὺς μου,
ἐν ἐμοὶ ἐξέλιπε· καρδίαν μοι δώρησαι,
ἀεὶ συντετριμμένην·
πτωχείαν δὲ πνευματικὴν, ἵνα ταῦτά σοι
προσοίσω, ὡς δεκτὴν θυσίαν, μόνε
Σωτήρ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κριτά μου καὶ γνῶστά μου, ὁ μέλλων
πάλιν ἔρχεσθαι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις,
κρῖναι Κόσμον ἅπαντα, ἰλέω σου ὄμματι,
τότε ἰδὼν με φεῖσαι·
καὶ οἴκτειρόν με, Ἰησοῦ, τὸν ὑπὲρ τὴν
πᾶσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων
ἀμαρτήσαντα.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπάσας ἐξέστησας, τῇ ξένη πολιτείᾳ σου,
Ἀγγέλων τάξεις,
βροτῶν τὰ συστήματα, ἀϋλως βιώσασα,
καὶ φύσιν ὑπερβασα, ἀνθ' ὧν ὡς ἄϋλος
τοις ποσίν,

ἐπιβαίνουσα Μαρία, Ἰορδάνην
διεπέρασας.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν Κτίστην ἰλέωσαι, ὑπὲρ τῶν
εὐφημούντων σε, ὅσια Μητέρα,
ῥυσθῆναι κακώσεων, καὶ θλίψεων τῶν
κύκλω, συνεπιτιθεμένων,
ἵνα ῥυσθέντες τῶν πειρασμῶν,
μεγαλύνωμεν ἀπαύστως, τὸν δοξάσαντά
σε Κύριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνδρέα σεβάσμιε, καὶ Πάτερ
τρισμακάριστε, Ποιμὴν τῆς Κρήτης,
μὴ παύση δεόμενος, ὑπὲρ ταῶν σὲ
ὑμνούντων· ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης,
ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, καὶ
πταισμάτων ἀνεικάστων, οἱ τιμῶντες σου
ταὴν μνήμην πιστῶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τριάς ὁμοούσιε, Μονὰς ἢ τρισυπόστατος,
σὲ ἀνυμνοῦμεν,
Πατέρα δοξάζοντες, Υἱὸν μεγαλύνοντες,
καὶ Πνεῦμα προσκυνοῦντες,
τὸν ἕνα φύσει ἀληθῶς, Θεόν, ζωὴν τε καὶ
ζωάς, βασιλείαν ἀτελεύτητον.

**Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν. Θεοτοκίον.**

Τὴν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννήτορ

ἄχραντε, ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιστῶς
 βασιλεύουσα,
 ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ σοῦ
 νικῶσα, τροποῦται πάντα πειρασμόν,
 καὶ σκυλεύει πολεμίους καὶ διέπει τὸ
 ὑπήκοον.

Ὁ Εἰρμός.

**Ἄσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος
 ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου,
 ἄφθορος ἢ κήσις· Θεοῦ γὰρ ἢ γέννησις,
 καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διὸ σὲ
 πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον
 Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.**

Το Τρισάγιον

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
 Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ´).**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
 Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ´).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον.
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ἀμήν.

ὁ ἱερεύς:

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Το Κοντάκιον (χῦμα) Ἦχος πλ. β'

Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί
καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις
θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν, ἵνα
φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ

πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα
πληρῶν.

Κύριε ἐλέησον μ' (40).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου.

Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.

Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα
τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ')

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
 Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
 εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
 ἡμᾶς.

Ἄμήν.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
 πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
 καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
 ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
 χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
 ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
 κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.

Ἄμήν.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
 ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ

κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (ιβ΄) καὶ σῶσον ἡμᾶς
Παναγία Παρθένε.

Εὐχή στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε,
ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ
Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῆ
παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν
ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς
οὐρανίοις συνάψασα,
ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν
πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη
ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ
πάντων των Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον,
μὴ βδελύξη με τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν
ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις
καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα,
καὶ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥαθυμία
γνώμης, δοῦλον γενόμενον, ἀλλ' ὡς τοῦ
φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ,
φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ' ἑμοὶ τῷ
ἀμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν
ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι
δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν

Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου
παρρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον,
ἵνα ἀνοίξη κάμοι τὰ φιλόφρωπα
σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καί,
παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα,
ἐπιστρέψη με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν
αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον
ἀναδείξῃ με.

Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ
συμπαθῆς καὶ φιλόφωτος, ἐν μὲν τῷ
παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ
βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους
ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν
καθοδηγοῦσά με, καὶ ἐν τῷ καιρῷ της
ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν
περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις των
πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς
ἀπελάυνουσα.

Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς
αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς
ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ
ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα.

Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινα μου, ὑπεραγία
Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ
ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλοφροσύνη τοῦ
μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ
Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ὧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ
Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ

ζωοποιῶ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

Εὐχή στὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἠδυπαθείας.

Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη του πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον.

Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σὺφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. **Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ** τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας.

Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ

τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὰ ἐπόμενα τροπάρια

Ἵπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη
Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν
προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν,
καὶ αἴτησαι ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς **ψυχὰς**
ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ
Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μήτηρ του Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
σκέπην σου.

Καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν

**Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε,
δόξα σοι.**

Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (**γ'**), ἐν
ονόματι Κυρίου, Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

**Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων
ἡμῶν τὸ Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς).**

- Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.
- Ὑπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων

Χριστιανῶν.

- Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.
- Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.
- Ὑπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.
  - Ὑπερ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.
  - Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.
  - Ὑπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.
  - Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.
    - Ὑπερ τῶν ἐν θαλάσση καλῶς πλεόντων.
- Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.
  - Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.
  - Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.
  - Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ **Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ')**.

Ἦχος β' "Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου

χειρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ
πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀει
μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ
πταισμάτων, πολλῶν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ
τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν·
**Ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους
σου.**

**Δι' εὐχῶν των ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἀμήν.